

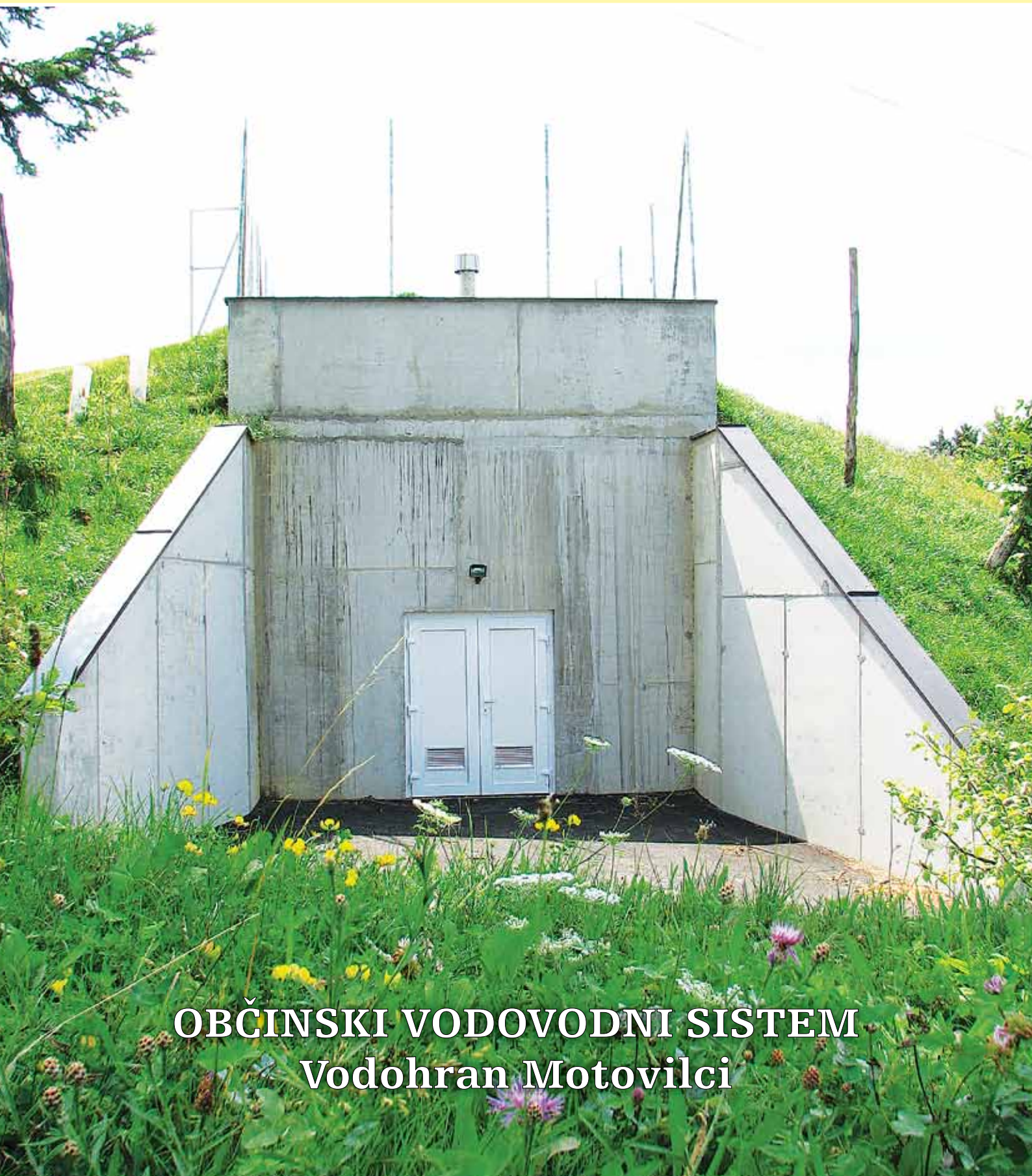
O B Č I N A
Grad

Informativno glasilo Občine Grad

leto XIII

številka 35

avgust 2012

OBČINSKI VODOVODNI SISTEM
Vodohran Motovilci

SPOŠTOVANE OBČANKE, CENJENI OBČANI!

Pred nami je vroče poletje in dvanajsti občinski praznik. Tokrat ga praznujemo v Motovilcih. Čeprav se je mogoče komu zdelo, da se prejšnje leto ni dogajalo nič velikega v naši občini, pa ob prazniku, ko delamo obračun pretečenega leta, imamo spet veliko za pokazati. Največ se je dogajalo v Motovilcih, kajti tam smo dokončali z izgradnjo

vodovoda in posodobitvijo občinske ceste, zato letos upravičeno praznujemo skupaj z občani iz vasi Motovilci. Vrednost vloženih sredstev za omenjeni investiciji namreč presega 1 milijon evrov. Ker gre v velikem delu za sredstva, za katera smo se trudili na domačih in mednarodnih razpisih, je zadovoljstvo toliko večje. Kot pri vsaki dobri novici je tudi tu slaba, kajti obljubljenega denarja od države kljub sklepu o sofinanciranju še vedno nismo dobili, pa čeprav je tudi sodišče potrdilo, da smo do sredstev upravičeni. Ampak, koliko je kriza večja, toliko večja je želja države, da se plačilom prevzetih obveznosti poskuša izogniti. No, vsi ti zapleti nas ne morejo odvrniti od naše namere, da dosežene rezultate primerno slovesno obeležimo in proslavimo. Pa ne samo v Motovilcih, vzrok za zadovoljstvo imajo občani praktično vseh vasi, kajti v vsaki se je v preteklem letu kaj dogajalo: izgradili ali preplastili smo 4,8 km cestnih povezav, zgradili vodovodno omrežje do 86% gospodinjstev v občini, posodobili smo notranjost osnovne šole, začeli s projektom Vulkanija in intenzivnejšo promocijo kraja kot turistične destinacije...

Verjetno je to bil za ceste, vodovode in še katere dele gospodarske javne infrastrukture zadnji trenutek, kajti s poglobljeno gospodarsko krizo v Sloveniji in pa iztekom programskega obdobja 2007-2013 sredstev za te projekte v državnem proračunu ali v Evropi nekaj časa ne bo več. Kakršna koli lastna vlaganja pa zaradi zmanjšanja dotacij za občine tudi ne bodo več mogoča.

Ob vseh teh spoznanjih naj bo naše zadovoljstvo nad pridobitvami zadnjih let toliko večje, kajti bojim se, da odhajajo časi, o katerih bomo čez nekaj let z nostalgično govorili, kako je včasih bilo lepo...

Vaš župan
Daniel Kalamar

DRAGE BRALKE, DRAGI BRALCI!

Prehajamo skozi poletne dni, ki nas enkrat grejejo, drugič hladijo. Tako nam ni dolgčas, ko se jezimo enkrat na vročino, drugič na mraz in prehlade, ki ga spremljajo, spet tretjič na neurja in vse neprilike, ki jih take nenadne spremembe prinesejo. In kot da muhasto vreme ni dovolj, so spremembe tudi povsod drugod, na katere smo se primorani prilagajati brez upiranja, a večkrat s senco slabe volje. Še dobro, da smo tako prilagodljivi...

Pred nami je nova številka glasila, praznična, kot ji radi rečemo, saj izide v času občinskega praznika, ko se spomnimo uspehov in dosežkov v naši občini, ko se ob raznih prireditvah družimo in lepšamo poletne dni. Letos bodo ponovno nagrajeni naši občani v izboru naj domačije in naj balkona, pri čemer je komisija imela kar težko delo. Spomnili se bomo uspehov naših občanov in se za njihov trud in delo tudi zahvalili. Med njimi so vsekakor gasilci od Grada in z Dolnjih Slavečev, ki letos praznujejo visoke obletnice in katerih prehojeni poti sta predstavljeni v glasilu. Opisujemo tudi vse dogodke, ki so se zgodili po vaseh, delo društev in razna druženja na izletih, na katerih ste, upamo, uživali. Še z večjim ponosom pa opisujemo pot naše borke, dr. Anice Rotdajč, ki nas je – vsaj malo starejše generacije – spremljala skozi osnovnošolsko izobraževanje, saj smo se »šolali« v grački šoli, poimenovani po njej. Časi so to seveda spremenili, a v naših srcih ostaja. Ker letos mineva sto let od njenega rojstva, je prav, da se je spomnimo in opomnimo mlade generacije na strahote vojne.

To poletje je zaznamovano tudi z olimpijskimi igrami v Londonu, kjer se naši športniki trudijo za čim boljše rezultate. S ponosom zastopajo našo malo državo in verjamem, da jih pred ekrani tudi sami bodrimo ter držimo pesti, da prinesejo čim več olimpijskih medalj domov. In ta športni duh, ta želja za uspehe drugih naj nas spremlja tudi doma, v našem domačem okolju, kjer se bomo veselili uspehov naših bližnjih, naših sovaščanov in vsem želeli le dobro.

V poletnih dneh občutite naravo, poduhajte pokoseno travo, prisluhnite petju ptic, sprehodite se po gozdni poti, veselite se njenih darov... Ob praznovanjih, ki so še pred nami, si napolnite svoj vsakdan z dogodki, ki vas bodo obogatili in počitkom, ki vas bo okrepil in dal novega zagona za nadaljnje delo. Uživate življenje, ki nam prahitro beži, in polnite si spomine z lepimi stvarmi.

Danijela Krpič
glavna in odgovorna urednica

12. OBČINSKI PRAZNIK

Občina Grad praznuje 12. občinski praznik. Praznovanje se je pričelo s 15. julijem in bo trajalo do 19. avgusta. V času občinskega praznovanja se odvijajo številne prireditve, od športnih, kulturnih in turističnih prireditev ter raznih praznovanj.

Občina bo tokrat praznovala občinski praznik 11. avgusta v Motovilcih. Na slavnostni seji Občinskega sveta bodo podeljena naslednja občinska priznanja:

- za 90 let delovanja Prostovoljnega gasilskega društva Grad,
- za 80 let delovanja Prostovoljnega gasilskega društva Dolnji Slaveči,
- za prva tri dosežena mesta v ocenjevanju najlepše urejene domačije,
- za prva tri dosežena mesta v ocenjevanju naj cvetočega balkona,
- za najuspešnejše učence OŠ Grad.

Svojemu namenu bomo predali na novo izgrajeni vodovod v Motovilcih in obnovljeno lokalno cesto skozi naselje.

Kljub finančni krizi države in sprejetega Zakona o uravnoteženju javnih financ se Občina Grad trudi izpeljati čim več načrtovanih investicij. Letos se nadaljuje izgradnja vodovoda v Radovcih, katerega vrednost znaša 120.000,00 EUR. V mesecu avgustu se bo pričela izgradnja vodovoda v Kovačevcih, kjer znaša vrednost oddanih del 233.927,30 EUR. Prav tako se bodo v avgustu obnovili prostori vrtca pri Osnovni šoli Grad, in sicer instalacije za ogrevanje, vodovod, kanalizacijo in podi. Vrednost del je ocenjena na 20.000,00 EUR. V Motovilcih je bila obnovljena lokalna cesta skozi naselje in postavljeno novo avtobusno postajališče. Na Dolnjih Slavečih bo investicijsko vzdrževana lokalna cesta LC197010. Pri mrliški vežici v Kruplivniku bo dozidan nadstrešek, v Radovcih pa urejeno parkirišče. V avgustu se bo zaključil

Izgradnja Vulkanije (foto: D. Krpič)

projekt z izdelavo Monografije in tabel s panoramsko karto občine.

Projekt Doživljajski park Vulkanija pri Gradu pa je v zaključni fazi izgradnje. Celotna vrednost operacije znaša 1.312.941,18 EUR. Projekt je sofinanciran s sredstvi Evropske unije, in sicer Evropskega sklada za regionalni razvoj v višini 85% upravičenih stroškov oziroma 930.000,00 EUR. Z izgradnjo tematskega doživljajskega parka na osnovi dobrih praks v sosednjih državah želimo obogatiti turistično ponudbo in prenašati prekmursko mitološko izročilo na turiste oz. obiskovalce. S tem želimo omogočiti razvoj turizma samega kraja kot tudi regije, saj se bo povečalo število turistov in nočitev ter s tem samo poznavanje kraja.

V načrtu razvojnih programov Občine Grad je še veliko projektov kot so obnova Lednarjeve usnjarne, pločnik pri Gradu, investicijsko vzdrževanje cest v občini in drugi, katere želimo prav tako čim prej izvesti. Upamo, da bomo še naprej uspešni na raznih Evropskih in domačih razpisih, da bomo lahko kos finančni krizi, ki nas pesti in da bomo lahko načrtovane projekte tudi uspešno in kakovostno izpeljali.

Lidija Krpič

PRIZNANJA OBČINE GRAD

Na 19. redni seji Občinskega sveta Občine Grad (13. julija 2012) je bil sprejet sklep, da se letos ob občinskem prazniku podelita zahvalni plaketi Prostovoljnemu gasilskemu društvu Grad, ki letos praznuje 90 let delovanja in Prostovoljnemu gasilskemu društvu Dolnji Slaveči, ki letos praznuje 80 let delovanja. Društvi bosta zahvalni plaketi za dolgoletno delovanje na področju gasilstva in medsebojne pomoči prejeli na slavnostni seji. V glasilu pa nam obe društvi predstavljata svojo prehojeno pot.

90 LET PGD GRAD

Prostovoljno gasilsko društvo Grad, ki letos slavi 90 let delovanja, je bilo ustanovljeno leta 1922 z imenom Gasilsko društvo Gornja Lendava. Pod tem imenom je delovalo do leta 1952, ko se je preimenovalo v Gasilsko društvo Grad. Do ustanovitve gasilskega društva je na tem območju delovala požarna bramba, ki pa zaradi slabe organiziranosti ni bila vedno uspešna. Ker so v tistem času že bila ustanovljena gasilska društva v okolici, je takratni gostilničar Alojz Maršik dal pobudo za ustanovitev gasilskega društva tudi pri Gradu, takratni Gornji Lendavi. Pobudi so se pridružili še Franc Krpič, Anton Moršič, Jakob Poklič in takratni učitelj Karel Berdon ter pripravili vse potrebno za ustanovni občni zbor, ki je bil 15. septembra 1922 v takratni gostilni Maršik. Na Ustanovnem občnem zboru je sodelovalo 24 ustanovnih članov. Na zboru so sprejeli društvena pravila, izdana s strani Gasilske zveze Jugoslavije, ter soglasno sprejeli takratne vodje društva, ki so bili:

Alojz Maršik – načelnik, Franc Krpič – poveljnik, Jakob Poklič – blagajnik in Anton Moršič – nadzornik računov. Vsi navzoči na občnem zboru so tudi slovesno zaprisegli z naslednjo zaprisego:

»Podpisani kot člani prostovoljne gasilske čete Gornja Lendava prisegamo pred edinim Bogom, da hočemo vladajočemu kralju Aleksandru I. in domovini zvesti biti, varovati narodno in državno edinstvo, svoje dolžnosti po ustavi, državnih zakonih in gasilskih predpisih vestno vršiti, zapovedi svojih predpostavljenih slušati ter čast in ugled gasilstva povsem ščititi in vsem delovanju kot gasilci se brigati izključno za obče dobro. Tako nam Bog pomagaj!«

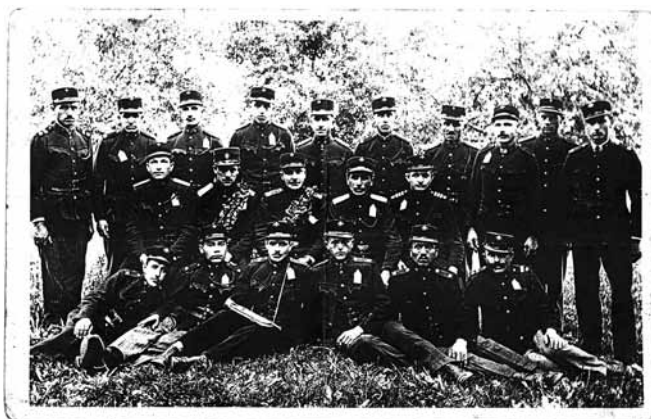

GASILCI OD GRADA – To so gasilci od Grada, slikani leta 1952 v Motovilcih pri gostilni Grab.

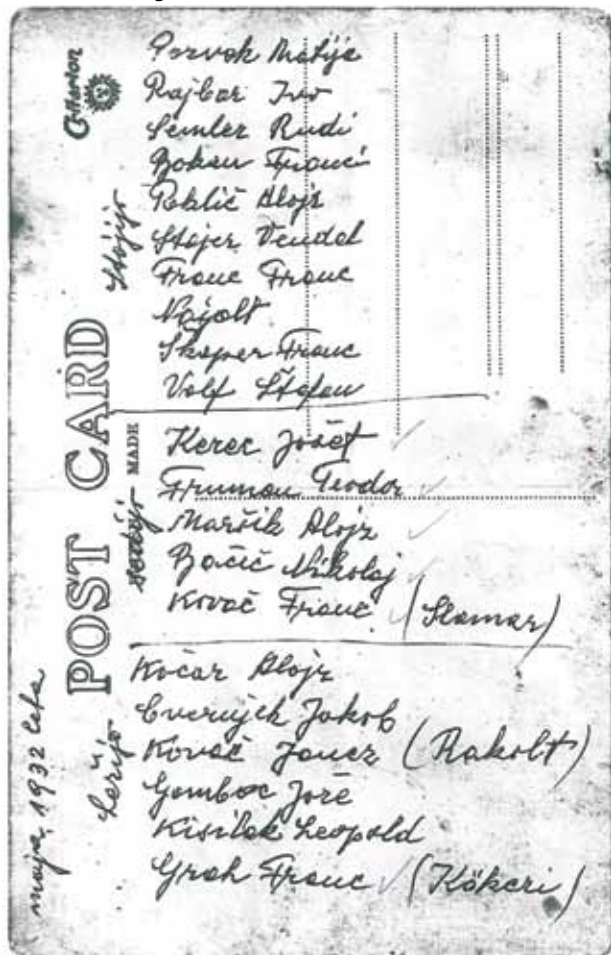
Gasilci od Grada leta 1952 (arhiv PGD Grad)

Društvo je leta 1924 postalo član Gasilske župe Strukovci, leta 1933 se je preimenovalo v gasilsko četo ter postalo član Gasilske župe Murska Sobota preko slednje pa tudi član Gasilske zajednice Dravske banovine.

Nekaj let po ustanovitvi je društvo nabavilo rabljeno ročno brizgalno z letnico 1892, ki je še danes v uporabi, stara 120 let. Leta 1934 je takratni veleposestnik Hartner in formalni lastnik gradu društvu podaril parcelo za izgradnjo »Gasilnega doma«, ki so ga tudi s prostovoljnimi prispevki in delom dokončali leta 1936 v lepi arhitekturni izvedbi in je bil najlepši na Goričkem. Da je lepe arhitekturne izvedbe, potrjuje tudi dejstvo, da je objekt zaščiten kulturna dediščina Republike Slovenije pod oznako Grad - Gasilski dom (620208).

Prvi člani Gasilnega društva Grad, 1932 (arhiv PGD Grad)

Imena prvih članov društva (arhiv PGD Grad)

Gasilski dom Grad leta 2009 (foto: Danijela Krpič)

Med 2. svetovno vojno društvo ni aktivno delovalo. Po vojni se je v delo društva aktivno vključil tudi Zvonimir Černeka, ravnatelj gornjelendavske šole, ki je bil pozneje tudi vodilni funkcionar GZ M. Sobota. Leta 1945 je poveljstvo prevzel Jožef Kerec (ki je bil tudi sektorski poveljnik in eden prvih častnikov v Pomurju) in društvo je začelo nabavljati opremo. 1956 je bila nabavljena motorna brizgalna Savica (300 lit/min.), leta 1967 motorna brizgalna Saks in 1987 MB Ziegler 800/8. Prvo gasilsko terensko vozilo UAZ je društvo dobilo leta 1978, leta 1983 pa še prvo gasilsko avtociстерno TAM s 5000 lit vode. V letu

2000 je s pomočjo prireditve Fašensko gostüvanje društvo nabavilo novo gasilsko vozilo GV-1 Mercedes Benz ter leta 2003 GVC – gasilsko cisterno s 5000 lit vode ter visokotlačno črpalko z 2x80m in 1x120m visokotlačnih cevi. Med tem je bila nabavljena tudi osebna oprema, dihalni aparati in ročne postaje ter druga nujna oprema.

Vozila PGD Grad (foto: arhiv PGD Grad)

Vsa leta delovanja je društvo tudi aktivno sodelovalo na gasilskih tekmovanjih, nekaj let tudi s štirimi desetimi, enkrat bolj enkrat manj uspešno. Društvo je bilo tudi nekaj let organizator gasilskega tekmovanja za prehodni pokal M-Cluba ter gostitelj dveh mednarodnih gasilskih tekmovanj leta 1982 (35 enot) in leta 1998 (46 enot), na katerih so sodelovali gasilci iz Slovenije, Avstrije in Madžarske.

Tudi v vojni za Slovenijo je društvo aktivno sodelovalo, od 29. junija do 4. julija 1991 z aktivnim 24-urnim dežurstvom v gasilskem domu pri radijski postaji, ki je bila ena od redkih zvez s tega območja. V času dežurstva sta bila za zaščito občanov s sireno sprožena dva alarma za zračni napad bojnih letal JNA, kar je tudi dokumentirano v dežurni knjigi gasilskega društva.

Društvo že več kot 40 let sodeluje z društvi iz sosednje Avstrije ter Madžarske, kar potrjujejo pobratenja z nekaterimi društvi preko meje.

Pomembno vlogo v vsej zgodovini je imel seveda vodstveni kader in vsi aktivni člani, ki so pripomogli, da se je gasilsko društvo z leti razvijalo in doseglo to častljivo 90. obletnico. Posebne zasluge za to imajo ustanovni člani: poveljniki Franc Krpič (1922 – 1924), Jože Kerec (1924 – 1937), Teodor Frumen (1937 – 1945), Jožef Kerec (1945 – 1953), Franc Semler (1953 – 1978), Rafael Slamar (1978 – 1993) in Milan Špilak (od 1993 dalje), predsedniki Alojz Maršik, Jožef Štesl, Ludvik Kočar ter vsi ostali člani upravnih odborov v vsej 90-letni zgodovini društva.

»Na pomoč!«

Milan Špilak, poveljnik

80 LET PGD DOLNI SLAVEČI

Prostovoljno gasilsko društvo Dolnji Slaveči ima za seboj prepluto dolgo pot, po kateri je uspešno krmarilo in se razvijalo vse od davnega leta 1932 naprej. Na pobudo

Stari gasilski dom (arhiv Stanka Recka)

takratnega ravnatelja Černeka Zvonimirja, Sabo Franca in Možinar Franca so v vasi 23. maja 1932 ustanovili gasilsko društvo. Dogovor, da obiščejo vse hiše v vasi in si s tem pridobijo čim več članov, je bil uspešen. Pridobili so 14 članov, ki so naše društvo začeli krmariti po pravih vodah. Ti člani so bili: Sabo Franc, Černeka Zvonimir, Možinar Franc, Forjanič Franc, Knap Franc, Dervarič Franc, Hajdinjak Štefan, Recek Franc, Ferko Jožef, Gomboc Anton, Rajbar Anton, Šalomon Karel, Sijarto Jožef, Sabo Alojz, Žohar Franc, Frumen Ludvik in Potočnik Franc. S polno elana so se podali novim izzivom nasproti.

Tako so že leta 1933 kupili prvo ročno brizgalno in zgradili orodjarno, katero so leta 1934 razširili in dogradili v gasilski dom. Krmarjenje je teklo naprej s sponi in padci. A v letu 1949 so s pomočjo krajanov začeli graditi zadružni dom na parceli Gomboc Ivana zaradi prostorske stiske. V letu 1953 je društvo kupilo drugo ročno brizgalno in zaradi ponovnega pomanjkanja prostorov so leta 1954 zgradili še eno orodjarno na Klanfarovem bregu za potrebe na hribovitih predelih. Ker je stari gasilski dom dotrajal, so ga leta 1961 porušili in se preselili v vaški dom. Po preselitvi v novi Vaško-gasilski dom si je društvo še istega leta priskrbelo prvo motorno brizgalno znamke Savica, ki je še danes v gasilskem domu. Za takratni razvoj gasilskega društva smo lahko hvaležni žal že pokojnemu Recek Alojzu. Društvo je prirejalo tudi

Nekdanji zadružni dom (S. Recek)

razne svečanosti, a ker brez društvenega prapora ni bilo svečano, so leta 1969 le-tega tudi nabavili. Sčasoma so postale potrebe in želje v društvu večje. Zato so razmišljali o nabavi večje motorne brizgalne, ki so jo s pomočjo vaščanov uspeli pridobiti. Leta 1973 se je torej nabavila nova motorna brizgalna znamke Zigler s prikolico za prevoz, katero so prevažali s pomočjo traktorja.

Vse se je moderniziralo in potrebno je bilo nabaviti orodno vozilo. Leta 1984 so s pomočjo vaščanov, krajanov, krajevne skupnosti in gasilske zveze uspeli med svoje vrste pripeljati rabljeno vozilo znamke TAM. Z novo pridobitvijo je v društvu ponovno nastal problem s prostorom, zato so še istega leta zgradili garažo za orodno vozilo, obenem pa še skladišče in sanitarije. Barka našega gasilskega društva je plula le še naprej. Tako smo kmalu zatem začeli razmišljati o gradnji nove dvorane, garaže in kuhinje. Želja po tem je bila velika, a sredstva nam tega niso dopuščala. Zato smo s pomočjo vaščanov leta 1988 priredili borovo gostüvanje, ki je takrat uresničilo naše cilje. Zgradili smo dvorano, jo opremili z novimi mizami in klopmi, ravno tako se je opremila tudi kuhinja z vso potrebno posodo in priborom, ki nam služi še danes. Zatem smo preuredili tudi celotno streho na starem delu gasilskega doma ter leta 1993 s pomočjo sponzorjev na novem gasilskem domu zgradili še stolp za sireno. Krmarili smo naprej in izkazalo se je, da je potreba po sodobnejšem orodnem vozilu vse večja. Nabavili smo novo orodno vozilo znamke Mercedes s 400 litri vode, visoko tlačno črpalko in dihalnimi aparati. Svečan prevzem vozila je bil leta 1998. Tudi v bodoče naše barke v društvu nismo zaustavili, pluli smo naprej in že leta 1999 obeležili razvitje novega Slovenskega gasilskega prapora. Iz leta v leto se je klima vse bolj spreminjala, s tem pa nas je zaokrožalo vedno večje sušno obdobje. Tako smo začeli razmišljati o nabavi avtocisterne, ki bi služila za prevoz vode v gospodinjstva in kmetije, ki so sušo občutno opazili. Ker se nam je ponudila priložnost za nabavo le-te pri naših gasilskih kolegih iz Velenja, smo tako nabavili rabljeno avtocisterno znamke Mercedes s prostornino 5.500 litrov. Avtocisterno smo v svoje garaže zapeljali leta 2002 in z njo prevozili ogromno pi-

Priprava lesa za gradnjo novega gasilskega doma (S. Recek)

Sedanji gasilski dom na Doljih Slavečih (foto: Mateja Knap)

tne vode. Zaradi vedno večjih potreb in zahtev gasilske organizacije smo se iz leta v leto opremljali s potrebno opremo, se za njo tudi primerno strokovno usposabljali in se usposabljammo še danes. Leta 2008 smo bili organizator maškarade, katero smo s pomočjo sovaščanov uspešno izpeljali, s pridobljenimi sredstvi pa smo si uredili izgradnjo greznice.

Pređen bi zaključil s predstavitvijo kronike PGD Dolnji Slaveči, pa naj izpostavim še to, da se vsa minula leta udeležujemo tudi gasilskih vaj in tekmovanj. Seveda vse, kar je bilo tu naštet in opisano, delamo zato, da bi čim bolj uspešno opravili delo ob intervencijah in nesrečah, ki nam pretijo na vsakem koraku.

V kratkem pregledu delovanja PGD Dolnji Slaveči, so bili izpostavljeni samo nekateri dogodki, ki pričajo da smo Slavečki gasilci nosili poslanstvo humanosti in nesebične pomoči. Prvih 80 let delovanja PGD Dolnji Slaveči nosi pečat dejanj prostovoljcev več generacij slavečkih gasilcev, pečat plemenitosti.

Mateja Knap

OCENJEVANJE UREJENOSTI DOMOV

Občinski svet Občine Grad je tudi letos sprejel sklep o imenovanju komisije za ocenjevanje naj domačije in naj balkona v Občini Grad. S tem namenom je bila imenovana komisija za ocenjevanje.

Člani komisije smo 14. in 18. julija 2012 opravili ogled in ocenjevanje ter tako opravili to zahtevno nalogo. Upoštevali smo vse kriterije, ki so pomembni za ocenjevanje, kot so urejenost bivalnega okolja na tak način, da se ohranjajo elementi, ki so značilni za našo pokrajino, da se ohranja in vzdržuje okolica, ohranjajo stara drevesa, brajde, stari vodnjaki, primerni in urejeni prostori za počitek in prosti čas. Pomembni so seveda še drugi

detalji, ki sooblikujejo samo podobo domačije. Pri izbiri naj balkona smo prav tako upoštevali vse bistvene elemente za lepo podobo balkona, ki krasi in daje podobo hiši in se vključuje v okolico. Ob upoštevanju vseh kriterijev smo tako prišli do končnih rezultatov.

V ocenjevanju uredenosti domačije so prva tri mesta zasedli:

- 1. Farič Zlata in Ludvik, Kruplivnik 44**
- 2. Dervarič Bernadka in Marjan, Radovci 23**
- 3. Kerčmar Darinka in Boris, Vidonci 111/a**

Pri cvetočih balkonih pa so se med prvi tri uvrstili:

- 1. Sukič Majda, Vidonci 120/a**
- 2. Nataša Makari, Motovilci 38/b**
- 3. Milan Špilak, Grad 164**

V imenu ocenjevalne komisije se zahvaljujem občanom in občankam za sodelovanje.

Jože Sever
predsednik komisije za ocenjevanje

Zlata in Ludvik Farič, Kruplivnik 44 (foto: Viljem Grah)

Majda Sukič, Vidonci 120a (foto: S. Železen)

Bernadka in Marjan Dervarič, Radovci 23 (foto: Silvo Železen)

Nataša Makari, Motovilci 38b (foto: V. Grah)

Darinka in Boris Kerčmar, Vidonci 111a (foto: S. Železen)

Milan Špilak, Grad 164 (foto: S. Železen)

NOV DOM MED STARIMI ZIDOVİ

Stanovanjska hiša družine Kogler stoji na Kisilakovem bregu pri Gradu. Obnovljena je bila lansko leto in jo lastnik, ki živi z družino na Dunaju, uporablja kot počitniško hišo za poletje in konce tednov, ki jih preživlja, po njegovih besedah v »oazi miru« pri Gradu. Peter Kogler je priznani avstrijski umetnik, ki razstavlja in ustvarja po vsem svetu. Žena je arhitektka, ki ima na Dunaju svoj arhitekturni biro. Družina Kogler je poleg osnovne kmetije kupila tudi manjšo hiško, ki stoji v neposredni bližini in je pred leti pogorela. Preuredili so jo v prikupno hiško za goste, kjer prespijo njihovi prijatelji, ki pridejo na obisk v Slovenijo. V neposredni bližini, pod obema hišama, so naknadno dokupili delno porušeno hišo, ki jo preurejajo v umetniški atelje, kjer želi gospod Kogler v bodoče ustvarjati.

Osnovna bivanjska hiša je bila last družine Kisilak in je ostala prazna pred dobrimi dvajsetimi leti, ko se je lastnica odselila v Veščico, otroci pa so se poročili. Hiša je bila sicer že zidana, predvsem v zadnjem delu so bili zidovi ohranjeni, streha pa je bila v večjem delu porušena. K hiši, ki stoji na vrhu manjše vzpetine in je lepo skrita, čeprav je z vseh strani obsijana s soncem, spada tudi skoraj 2 hektarja veliko kmetijsko zemljišče. Z veliko vztrajnosti predvsem pa občutka je družina Kogler hiši vdahnila novo življenje in ga spremenila v prijeten dom.

Daniel Kalamar

Hiša pred obnovo (foto: P. Kogler)

Novi dom z ohranjeno arhitekturo v zelenem okolju (foto: D. Krpič)

V hiši za goste se moderni elementi uspešno prepletajo z ohranjenimi deli (foto: D. Krpič)

DR. ANICA ROTDAJČ

OB 100. OBLETNICI ROJSTVA DR. ANICE ROTDAJČ (1912 – 1944)

Ravno letos, ko naj bi bili s strani »strahovlade« že razdeljeni zaradi spora »rdeče zvezde« in z njo povezane proslave ob dnevu države, pa tudi zaradi »škandaloznega« preimenovalja nekaterih slovenskih vojašnic, da se ne omenja dolgoletne afere »izbrisanih«, se v teh dneh pri Gradu spominjamo 100. obletnice rojstva domačinke, narodne heroinje, dr. Anice Rotdajč. Čeprav spominska tabla ob vhodu v OŠ Grad že mnogo let nazorno priča o njeni usodi, je zgodba »neustavljive zdravnice« počasi zatoni- la v pozabo. Naj spomnimo, da se je vse do šolskega leta 1992/93 tukajšnja osnovna šola imenovala po omenjeni heroinji, in sicer »Osnovna šola dr. Anice Rotdajč«. A koliko smo kdaj vedeli o njej, pa je drugo vprašanje. Kdo je torej bila Anica Rotdajč? Se je morebiti njena junaška pot res premalo poudarjala?

Spominska tabla »narodnih herojev, žrtev 2. sv. vojne« na OŠ Grad. Prva med borci je zabeležena prav dr. Anica Rotdajč. (Foto: Nino Gumilar)

Anica Rotdajč se je rodila 13. julija 1912 pri Gradu, kot hči Ivana Rotdajča in matere Marije, rojene Hajdinjak. V času njenega osnovnošolskega izobraževanja pri Gradu se je izkazala za izjemno pridno učenko, zato ji je njena

učiteljica omogočila šolanje na gimnaziji v Mariboru. Čeprav ji gmotno stanje ni bilo preveč naklonjeno, saj je stanovala v samostanu, od doma pa ni mogla dobiti finančne podpore, je gimnazijo vseeno zaključila s samimi odličnimi ocenami. A želja po znanju jo je gnala še naprej. Po maturi se je vpisala na medicinsko fakulteto ljubljanske univerze. Kot že poprej na gimnaziji, si je tudi v času študija denarno pomagala z inštrukcijami mlajšim šolarjem. Vse izpite na medicinski fakulteti je Anica opravila v predpisanem roku, in 29. februarja 1940 si je na medicinski fakulteti v Beogradu pridobila naziv »doktorja medicine«. Po končanem študiju se je kot zdravnica-stažistka najprej zaposlila v vasi Vranič, blizu Beograda, od koder je morala s prvimi zaslužki najprej poravnati stroške bivanja v samostanu, ki so bili nastali v Mariboru v času srednje šole.

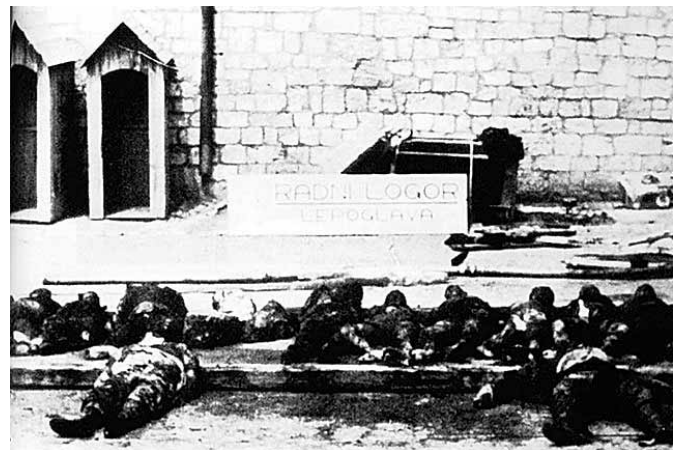

Ljubkega obraza, rjavih oči, vedrega pogleda in bujnih črnih las... to je bila naša borka, zdravnica Anica Rotdajč. (Vir: Pomurski vestnik, 1965)

V času najmračnejšega obdobja svetovne zgodovine, v letu 1939, ko so bile fašistične in nacistične sile že na pohodu, se je Anica mudila na medicinski praksi v Zemunu. Bila je že seznanjena z vojno vihro, poleg tega pa so se bili tudi drugi seznanili z Anico mlado Slovenko, ki je s svojimi dejanji in mišljenjem znala dobro odražati nacionalno in socialno zavest. Prav slednje je že čez dve leti, ko so se Jugoslovanski narodi uprli fašističnim osvajačcem, aktivno udeležena znotraj KPJ¹ v Srbiji. Neumorno je zbirala zdravila za ranjence in jih pošiljala partizanskim obredom, zdravila je ranjene partizanske borbe, ilegalce in še mnogo več. Vendar njeno delo ni ostalo dolgo časa prikrito. Ko so se partizanske enote morale umakniti iz Srbije, so Anico septembra 1941 aretirali in jo odvedli v Beograd. Skupaj z drugimi aktivisti je bila najprej zaprta v Glavnjači, kjer so jo zverinsko mučili, da bi priznala sodelovanja s partijo, nato pa so jo preselili v taborišče političnih jetnikov v Banjici, kjer je bila določena za talko v taborišču je zdravila mučene sojetnike, a kljub vsem mukam je Anica vseskozi ostajala molčeca.

1 Komunistična partija Jugoslavije

S pomočjo brata Antona, ki je bil sodelavec NOB² in vse do aretacije leta 1943 orožnik-šofer pri žandarmeriji NDII, nekaj časa tudi sprevoznik vlakov od Zagreba do Beograda, se je Anica uspela za nekaj časa rešiti sramotnih taborišč. Brat je uspel preko priporočila njegovega komandirja čete-orožniškega satnika Dubravčiča in še drugih vplivnih osebnosti (bil je celo pri vodstvu Gestapa v Beogradu, pri nemškem višjem oficirju, gestapovcu Wieneku) prepričati četnike, da Anica ni Židinja, temveč je nemškega izvora in katoliške vere. K temu je k sreči pripomogel tudi njen priimek Rotdajč, ki naj bi se uradno pisal »Rotdeutsch«.

Koncentracijsko taborišče Lepoglava, ki so ga ustaši uradno preimenovali v »zbirna točka za vzgojo in prisilno delo«. Med temi zidovi je umrla tudi Anica Rotdajč. (Vir: www.mladina.si)

Maja 1942 so Anico izpustili na svobodo. Njen brat, ki je prišel ponjo, je dal jamstvo s svojim življenjem, da Anica ni sodelovala s komunisti. Skoraj izčrpano jo je odpeljal k njeni prijateljici Štefici v Zemun, kjer si je za silo opomogla. Iz Zemuna sta nato krenila v Zagreb, kjer sta dobila zatočišče pri sodelavki NOB Mariji Škrjanec, od tam pa sta se odpravila domov, v rodni Grad. A ne za dolgo, saj je Anici pretela ponovna aretacija. Gestapovci so jima bili zopet za petami. Zbežala sta k svojim prijateljem v Kržovljan pri Varaždinu. Takrat je odločilno vlogo v Aničinem življenju odigral neki duhovnik, ki ga je Anica spoznala že pred vojno. Uredil ji je namreč dovoljenje za bivanje v Prekmurju, ki je bilo tedaj že pod madžarsko okupacijo. Anica je tako ponovno lahko odšla domov, a tokrat zadnjič. Novembra 1942 so jo Madžari označili za nezaželjeno in ni ji preostalo drugega, kot da se je za vedno poslovila od svojih najdražjih: matere, brata in sestre. Kot da bi slutila, da je več ne bo nazaj na Goričko, je bratu pred odhodom izročila maturitetno spričevalo in doktorsko diplomo z beograjske univerze ter še polico o življenjskem zavarovanju z invalidskim dodatkom. Zavarovanje naj bi poteklo 31. oktobra 1965, ko naj bi ji zavarovalnica izplačala 40 tisoč dinarjev.

2 Narodno osvobodilni boj, tudi Narodno osvobodilna borba

Današnji vhod v »nekdanjo koncentracijsko taborišče Lepoglava«, kjer je danes urejen zapor za moške.
(Vir: www.kaznionica-u-lepoglavi.hr)

Anica je na svobodi ostala le še leto dni. V Zagrebu je vse svoje sposobnosti posvečala NOB. Najprej se je zaposlila v senatoriju Merkur (kasneje bolnica dr. Ozrena Novosela), malo pred zadnjo aretacijo pa je bila zdravnica kirurške klinike v istem mestu. Po podatkih za zgodovino ZKJ3 pri mestnem komiteju Zagreb je bila dr. Anica Rotdajč aktivistka AFŽ4 in prav tako članica enega izmed odborov tega gibanja. Njeno delo je bilo zelo agilno. Organizirala je zbiranje zdravil za potrebe partizanskih borcev in ilegalcev. K temu je angažirala tudi svojega brata, ki je v orožniški uniformi kupoval zdravila v vseh zagrebških lekarnah. Kot zdravnica je pogosto pomagala tudi na več skrivnih mestih zagrebških ulic obolelim in ranjenim vojakom. Sodelovala je pri zbiranju toplega perila, denarne pomoči in drugih potrebščin za borce NOV5. V najtesnejši povezavi pa je ves čas ostajala tudi s skupino Slovencev v Zagrebu. 28. oktober 1943 je bil usoden dan za Anico. Tega dne je prišla v roke gestapovcem. Enako se je zgodilo tudi z bratom Antonom - oba so zaprli v klet študentskega doma, kjer je bil sedež Gestapa. Sprva so bili gestapovci do njih zelo vljudni. Ponujali so jima celo svobodo in nemško državljanstvo, samo da bi od njih dobili ustrezne informacije za razkrinkanje komunistične organizacije. »Škoda vas je, gospodična Anica. Znano nam je, da ste hčerka revnih staršev. Vaš pokojni oče je bil nemškega rodu in

vi pripadate našemu velikemu narodu. Občudujemo vašo vztrajnost in jekleno voljo po znanju. /.../ Odrecite se svojih zmot in se nam pridružite. Omogočimo vam donosno službo v Nemčiji ali kjerkoli bi želeli. Ustvarili si boste družino in živeli srečno kot pripadnica zmagovitega nemškega naroda.« Anica pa je odločilno odklonila vse ponudbe: »Rodila me je slovenska mati in po narodnosti sem in ostajam Slovenka. Oče je bil sicer rojen v Avstriji, toda z dušo in srcem se je čutil Slovenca. Naj vas pri tem nikar ne moti moj nemški priimek Rotdeutsch. Storite z menoj, kar hočete, toda vaše ponudbe ne bom nikoli sprejela«.

Anica je bila tako drugič v krempljih gestapovcev, a vsa prizadevanja mučiteljev so bila zaman. V njihovih zaporih je ostala 6 mesecev, ko je bila izročena ustaški policiji. Tam so se muke le še stopnjevale. Čeprav trdnih dokazov niso imeli, so Anico obsodili na 3 leta robije. Oddali so jo v zbirno taborišče Stara Gradiška. Njeni prijatelji in sodelavci so se trudili, da bi ji olajšali gorje. V zapore in taborišča so ji pošiljali pakete in preko vez poskušali doseči pomilostitve. Nekateri izmed njih so na ta način tvegali celo lastno življenje.

Bilo je 4. decembra 1944. Ta dan je bilo dopolnjeno neizmerno trpljenje zdravnice Anice. Že od junija je bila v taborišču Lepoglava. Epidemija tifusa je zavzemala čedalje večji obseg. Tudi sama se je vdala boleznim in to tako hudi, da se je zvijala v neznošnih bolečinah in bila že skoraj na robu blaznosti. Ustaška tabornica v Lepoglavu, Vilma Horvat, je po osvoboditvi na zaslišanju dejala: »Zdravnica dr. Anica Rotdajč je bila na koncu življenjske zmogljivosti. Da bi ji skrajšala trpljenje, sem ji ponudila čašo vode, v katero sem pomešala strup... Po enournih strahotnih bolečinah je končno umrla«. Omenjena tabornica, ki je prejela zasluženo plačilo, pa je še povedala: »Ker ni bilo v taborišču več prostega mesta za pokop mrtvih, so posmrtno ostanke zdravnice Anice skupaj z drugimi trupli internirancev vrgli v globok vodnjak...«.

Tako se je junaška pot »pogumne zdravnice Anice« kruto končala. Njena hrabrost je odnemela v globoki votlini opuščene vodnjaka, kjer med množico trupel ni bilo nikomur več pomembno, kdo je bila in kaj je komur kaj storila. Gotovo je k tej tragiki v največji meri pripomogel tudi čas, v katerem je Anica delovala, a prav zaradi njega in njegovih že poznanih dejstev ter okoliščin bi morali »našo herojinjo« toliko bolj spoštovati in jo nositi v spominu. Zakaj malo je takih, ki bi hoteli in zmogli žrtvovati svoje življenje za življenje drugih! Ponosna »Slovenka Anica«, naša domačinka, je to storila, samo da je ostala zvesta svojemu narodu neposredno torej tudi nam. Morda bi kdo danes, v času odpiranja ideoloških razhajanj, Anici svetoval, da je storila nápak, nápak za sebe... Pa vendar, ne glede na čas, dolžniki smo in dolžniki ostajamo!

Nino Gumilar

3 Zveza komunistov Jugoslavije
4 Antifašistična fronta žena
5 Narodno osvobodilna vojska

Podatki o življenju in delu so povzeti po časopisni objavi članka z naslovom: *Hrabra zdravnica Anica*, 1965: *Pomurski vestnik* 24/17. 8.

USPEHI UČENCEV

Tudi v šolskem letu 2011/2012 je kar nekaj učencev doseglo lepe uspehe na državnih tekmovanjih, tako na literarnem, naravoslovnem kot tudi na športnem področju. Vsem učencem, ki so ponesli sloves OŠ Grad, s tem pa tudi občine, širom po Sloveniji, pripadajo iskrene čestitke in želje po nadaljnjih uspehih na številnih področjih.

Literarni natečaji na državnem nivoju

- NINA GRAH, Motovilci 21 (8. razred) – zlato priznanje za razmišljanje o kruhu v Šentjurju pri Celju; prva nagrada za cikel pesmi na temo Poezija v oštariji; prvo mesto Zavoda za šolstvo in dr. Šiftarjeve fundacije na temo Moje ograde
- KATJA BEDŌKE, Otovci 17 (8. razred) – objava članka na temo Sodobni Akakij v zborniku KTD Reciklaža iz Svete Trojice; druga nagrada vseslovenskega simpozija Dialekte
- TAMARA GRAH, Motovilci 42 (8. razred) – nagrada Društva slovenskih časnikov za pesem na temo Moja rodna domovina; tretje mesto na natečaju poezije ob slovenskem kulturnem prazniku
- TINA BUKVIČ, Dolnji Slaveči 27 (9.a razred) – prva nagrada vseslovenskega simpozija Dialekte; nagrada slovenskih železnic
- EVELIN HUBER, Grad 175 (9.a) – nagrada slovenskih železnic; knjižna nagrada založbe Dialekta za fiktivno zgodbo v narečju Ges lajkan

Zlato priznanje na 4. bienalu otroške keramike »TERRA MISTICA«

- LEON ROUDI, Kovačevci 19 (7.r.)
- VILI ŽŌKŠ, Vidonci 106 (7.r.)

Prvo mesto na državnem likovnem natečaju »Moj sanjski poklic«

- DAVID GJERGJEK, Kovačevci 28 (7.r.)

Državno tekmovanje v atletiki

- ANJA ZADRAVEC, Radovci 27 (7.r.) – 3. mesto v teku na 300 m

Državno šolsko prvenstvo S. K. I. F. Zveze Slovenije

- DUŠAN SUKIČ, Motovilci 18 (6.r.)

Srebrno priznanje v znanju angleškega jezika

- EVELIN HUBER, Grad 175 (9.a)

Srebrno priznanje iz zgodovine

- EVELIN HUBER, Grad 175 (9.a)

Srebrno Cankarjevo priznanje

- LARISA ČERPNIJAK, Kruplivnik 1 (9.b)

Srebrno Stefanovo priznanje iz fizike

- EVELIN HUBER, Grad 175 (9.a)

Srebrno Vegovo priznanje iz matematike

- EVELIN HUBER, Grad 175 (9.a)
- MARIO PEZER, Grad 63/a (7.r.)
- ANJA ZADRAVEC, Radovci 27 (7.r.)

Srebrno priznanje na tekmovanju iz Vesele šole

- DUŠAN SUKIČ, Motovilci 18 (6.r.)

Zlati bralci – 9 let zvestobe bralni znački

- EVELIN HUBER, Grad 175 (9.a)
- MONIKA ŠPARAŠ, Radovci 58 (9.a)
- IVA CELEC, Grad 100 (9.b)
- ANA KLEMENT, Grad 172/b (9.b)

ODLIČNI DOSEŽKI ŠPORTNIKOV OŠ GRAD

Učenci OŠ Grad so se skupaj s svojimi mentorji tudi v spomladanskem delu šolskega leta udeležili številnih šolskih športnih tekmovanj. Tako so se v mesecu aprilu mlajši dečki udeležili tekmovanja v nogometu v Murski Soboti in osvojili 4. mesto ter prikazali odlično igro.

V mesecu maju pa so se mladi atleti udeležili osnovnošolskega tekmovanja v atletiki, kjer že tradicionalno dosegajo dobre uvrstitve. Na medobčinskem in področnem tekmovanju so zlate medalje osvojili Monika Šparaš v metu krogle, Nino Celec v skoku v daljino, Anja Zadavec v teku na 300 m in Adrijan Gjergjek v metu vorteksa. Tudi ostali učenci so dosegli lepe uvrstitve, in sicer učenke v postavi Anja Zadavec, Nina Fujs, Tina Bukvič ter Nadja Gomboc, ki so v štafeti 4 x 100 m osvojile bronasto medaljo, ter Nina Fujs, ki si je delila 3.–4. mesto v teku na 60 m. Tino Bedič je osvojil 7. mesto v metu vorteksa, Nadja Gomboc je osvojila šesto, Tina Bukvič osmo in Denis Rac v skoku v višino deseto mesto v kategoriji starejših dečkov in deklic. Kaja Šparaš je v teku na 60 m osvojila 4. mesto in Luka Marič v skoku v daljino 5. mesto v kategoriji mlajših dečkov in deklic. Štafeta 4 x 100 m v postavi Tino Bedič, Denis Rac, Kevin Šarkezi in Adrijan Gjergjek je zasedla 4. mesto. Poleg naših zlatih dobitnikov so se na področno tekmovanje uvrstili še Nina Fujs, ki je v teku na 60 m osvojila 4. mesto ter štafeta 4 x 100 m dekleta, ki je osvojila 3. mesto.

Sledilo je še finalno oziroma državno tekmovanje. V finale se uvrsti po 24 najboljših v teku na 60 m in 300 m,

Anja Zadavec, 3. mesto na državnem atletskem tekmovanju (foto: B. Kopač)

Adrijan Gjerjsek, 1. mesto na medobčinskem atletskem tekmovanju

Monika Šparaš, 1. mesto na medobčinskem atletskem tekmovanju

Nino Celec, 1. mesto na medobčinskem atletskem tekmovanju

po 20 najboljših na 600 m in 1000 m, v skoku v daljino, skoku v višino, suvanju krogle in metu vorteksa ter po 16 najboljših štafet 4 x 100 m. Tudi naši učenci so spadali v elitno skupino. Tako je Nino Celec v skoku v daljino osvojil 5. mesto, Monika Šparaš je bila v suvanju krogle sedma, odlično 3. mesto pa je pripadlo Anji Zdravec v teku na 300 m za mlajše deklice.

Mentorja Boštjan Kopač in Anita Horvat

EVROPSKA VAS

V projekt Evropska vas smo bili letos vključeni že četrtrič. Iz izkušenj smo ugotavljali, da je končna predstavitev v veliki meri odvisna od tega, katero državo Evropske unije šola predstavlja, saj učenci nekatere države že po svoji splošni razgledanosti poznajo veliko bolje kot druge. Poznavanje držav je, kot smo ugotavljali med šolskim letom, tesno povezano z bližino, z razvitostjo in tudi s turistično ponudbo držav.

Sama realizacija učnega načrta je po mnenju projektne tima namreč premalo, da bi se ozaveščenost o EU kot celoti in njenih posameznih članicah vtisnila v zavest otrok. Ko pa učenci sami raziskujejo, se učijo, spoznavajo stvari, ki jih zanimajo, je učinek neprimerno boljši. Medpredmetno povezovanje večih različnih predmetnih področij je tu več kot dobrodošlo, saj se učenci hkrati z usvajanjem temeljnih vsebin na lastno pobudo in z lastnim interesom naučijo svoje znanje povezovati, uporabljati in prenašati v druga predmetna področja. Ob delu so učenci za vsako državo dobili prostorski vtis o njeni legi in tudi velikosti. Tako so prišli do spoznanja, kako majhna je naša deželica proti nekaterim drugim, ki nas prekašajo tako po velikosti kot številčnosti. Prav zato moramo toliko bolj ceniti tudi našo kulturno dediščino. Pomembno je spoznati raznolikost na našem prostoru od same kulture narodov, do raznolikosti običajev, oblačenja in obnašanja. Zanimiva je tudi arhitektura posameznih narodov in njihove domačije oziroma do-

Učenci OŠ Grad so odlično predstavili lepote Finske (foto: A. Horvat)

movanja, s katerimi so se prilagodili na svoje podnebje. Projekt je pozitivno vplival na mlade in na njihovo poznavanje držav Evropske unije, saj je ob vsej raznolikosti lahko vsak videl tudi svojo deželo zdaj v malce drugačni luči. Za vse je bila ena velika pozitivna izkušnja.

Anita Horvat, vodja projekta Evropska vas

UČENCI ZBRALI 12 TON PAPIRJA

V šolskem letu 2011/2012 smo imeli na OŠ Grad tri velike zbiralne akcije papirja, na katerih smo zbrali kar 12 ton starega papirja. Na šoli je bilo organizirano tekmovanje, trije najboljši razredi pa so bili nagradjeni. Med potekom akcij smo pol ure pred poukom tehtali papir in ga sproti odlagali v zabojnik. Pri tem nam je bil v ogromno pomoč hišnik Stanko Ropoša, ki je bil desna roka vseh zbiralnih akcij. Največ starega papirja je zbral 8. razred ter bil nagradjen s kopanjem, drugo mesto je zasedel 5. in tretje 7. razred. Med posamezniki je potrebno omeniti Anjo Zadavec, Denisa Pelcarja in Žana Topolaka Dervariča, ki so prinesli preko 300 kg papirja. Denar, ki smo ga tako prislužili, bo porabljen za nakup klopi v parku pred šolo ter za plačilo članstva za Eko šolo.

Najboljši v zbiranju starega papirja (foto: A. Vrtič)

Na šoli je potekalo tudi zbiranje plastenek, pločevink in tetrapakov ter zbiranje tonerjev in kartuš. V akciji zbiranja zamaškov za deklico Majo Prasinc so učenci zbrali 387 kg zamaškov. Akcij so se poleg učencev, staršev in učiteljev udeleževali tudi drugi občani.

Elizabeta Sarjaš, eko koordinatorica

NACIONALNI OTROŠKI PARLAMENT

Tema razprave za letošnji Nacionalni otroški parlament je bila »Junaki današnjega časa - kdo so in zakaj«. Za mene je bila to čisto nova izkušnja. Že sam občutek o

tem, da sem lahko udeleženec razprave v državnem zboru, me je zelo razvnel. V trenutku, ko sem izvedel, da bom šel na Nacionalni otroški parlament, sem bil tako srečen, da bi kar skočil iz svoje kože.

Dnevi so hitro minevali in napočil je odločilni dan. Mama me je odpeljala do avtobusne postaje, naprej smo nadaljevali pot s kombijem. Z mano so potovali še trije izbranci za Nacionalni otroški parlament in dve mentorici. Med potjo smo se veliko pogovarjali, zato je čas hitro minil. Enkrat smo se ustavili in si malo oddahnili, nato pa smo kar hitro prispeli do državnega zbora. Seveda me je obdajal strah, ampak sem bil dokaj samozavesten, ko sem stal pred stavbo državnega zbora. Najprej smo počakali soudeležence iz drugih okrožij, nato pa so nam že zunaj razdelili posebne vizitke z našim imenom, ki smo si jih pripeli. Ko smo prišli v državni zbor, smo morali najprej zaradi varnosti skozi detektor kovine, da ne bi imeli s sabo kaj neprimerne. V naslednjem prostoru smo odložili naše jakne in odšli naprej po stopnicah. Najprej smo si ogledali notranjost dvorane državnega zbora. Za uvod so se nam predstavili visoki predstavniki slovenske vlade, in sicer gospod Danilo Türk in gospod Gregor Virant ter še nekaj znanih osebnosti.

Po malici smo se razdelili v skupine in vsaka skupina je dobila svoj prostor. Naša skupina je dobila razpravo o virtualnih junakih. Razprava je trajala celi dve uri. Svoje zamisli in ideje smo potem strnili in predstavnica je vse predstavila pred vsemi udeleženci otroškega parlamenta, na kar se je po vsaki predstavitvi odprla razprava. V razpravo se je lahko vključil vsak udeleženec, seveda, če je prišel na vrsto. Imeli smo omejen čas in se nismo mogli večkrat vključiti v razpravo. Vsi so imeli svoje argumente, pri katerih pa so se večkrat postavljala še vprašanja. Udeleženci so bili tudi posebni gostje, ki so velikokrat pojasnjevali naša stališča in mnenja. Imeli so zanimive odgovore in tudi vprašanja. Tudi sam sem imel enkrat možnost, da sem se vključil v razpravo. Prišli smo do zanimivih spoznanj, kdo so junaki našega časa in zakaj. Po končani razpravi smo se razdelili v dve skupini. Mi

Mario Pezer (desno), udeleženec Nacionalnega otroškega parlamenta (foto: A. Horvat)

smo si ogledali freske pri vhodu v dvorano, na katerih so bila narisana vsa slavna imena v slovenski preteklosti, kot sta bila Cankar in Zois. Po kratki uri slovenske zgodovine so nas tudi pogostili. Hrana je bila zelo okusna. Obisk v parlamentu se je počasi iztekal, kljub utrujenosti sem bil zelo zadovoljen. To je bila zame ena velika izkušnja. Občutek v parlamentu je bil enkraten, to moraš doživeti. Z dobrimi vtisi sem zapuščal parlament in z veseljem pripovedoval o tem pomembnem dogodku, ki se ga bom vedno rad spominjal.

Mario Pezer, 7. razred

V VRTCU NAM JE ŠOLSKO LETO HITRO MINILO

Kot pri vsakem delu se tudi v vrtcu pri Gradu na koncu šolskega leta potegne črta in se ugotavlja, kako smo bili aktivni in uspešni pri svojem delu.

Vrtec je sam po svoji dejavnosti hiša različnih ljudi, otrok in odraslih, ki skupaj gradijo in delajo na razvoju bodočih odraslih ljudi. V letošnjem letu se je v vrtcu dogajalo precej zanimivih stvari. Od rednega programa, ki se imenuje kurikulum, in vse do obogatitvenih dejavnosti in iznajdljivosti vzgojnega osebja v vrtcu. V sliki in kratkih opisih vam želimo predstaviti delo vrtca v letošnjem šolskem letu.

Plavalni tečaj otrok pred vstopom v šolo

Srečanje z dedki in babicami je vsako leto množično obiskan dogodek vrtca Grad. Otroci se dedkom in babicam predstavijo s pesmicami in plesi. Mladi folkloristi so iz leta v leto bolj večji plesnih korakov.

Preko leta vrtec sodeluje tudi s starši. Organizirajo se roditeljski sestanki in praktične delavnice, med njimi so potekale tudi pustne in velikonočne delavnice.

Otroci so babicam in dedkom zapeli

Mladi folkloristi

Na delavnicah sodelujejo tudi starši

V skupinah so potekali različni projekti, spoznavanje širše in ožje kulturne okolice. In otroci so se podali z željo, da bi izvedeli kaj več o ljudeh po svetu, na zanimivo potovanje. Naslikali smo si karto sveta. Spoznavali kaj je kopno in kaj so celine. Prva na vrsti je bila Evropa, saj smo tukaj sami doma. Izdelali smo si tudi nekdanjo igráčo, ki je značilna za našo celino. Dobro pogledjte in uganite kako se imenuje.

Izdelava igrače

Sledila je Afrika v njeni raznolikosti. Izdelali smo si afriške bobne in se naučili pesmico. Da bi pa Afriko občutili še bolj blizu, nas je obiskala Afričanka Bianca iz Murske Sobotice.

V družbi Biance nam je bilo lepo.

Preko leta smo se veliko pogovarjali o zdravju, skrbi za njega. Veliko ljudi je na svetu, ki rabi našo pomoč za preživetje. Spoznali smo humanitarno organizacijo Rdeči križ Slovenije, katerih predstavniki so nas obiskali in nam pripovedovali pravljico.

V parku Naturwinkel Saufuss smo božali male živali (foto: T. Čontala)

Za zaključek leta smo se peljali z vlakcem (foto: Tadeja Čontala)

Da bi pa leto zaključili, kot smo že navajeni, z izletom, nas je presenetila občina Grad. Povabili so nas na nepozabno druženje z avstrijskimi otroki in ogledom drobnih živali v Avstriji. Nazaj proti domu nas je popeljal turistični vlakec, katerega vožnjo še dolgo ne bomo pozabili.

Vzgojiteljici Irena Hüll in Klaudija Klement

ZAKLJUČEK ZIMSKE REKREACIJE

Kot že kar nekaj let zapored je tudi letos pozimi v telovadnici Osnovne šole Grad potekala rekreacija za vse tiste, ki hočejo razgibati svoje telo in tako nekaj narediti za svoje zdravje tudi v zimskem času. Enkrat več spet drugič manj, pač glede na vreme in čas, smo se dvakrat na teden zbirali in se ogrevali, delali vaje in vmes tudi kaj poklepetali. Vsi smo po eni uri šli malo utrujeni domov, vendar z zavestjo, da je bilo to dosti bolj zdravo kot pa posedanje pred televizorjem. Ker so se marca začeli dnevi daljšati, prav tako pa se je začelo delo zunaj, smo z rekreacijo zaključili. Za konec smo organizirali še pohod

Pohodniki na začetku poti skozi Kruplivnik (foto: D. Krpič)

po Kruplivniku. Malo hoje po ravnem, malo gor in dol, vmes pa klepet in smeh in pot je bila skoraj prekratka. Med potjo pa smo si vzeli čas in se ustavili na domačiji Recek, kjer sta pridna Angela in Milan poskrbela, da nismo dehidrirali in omagali pred vzponom, ki je bil še pred nami. Ker nas je v gostilni Čerpnjak čakala večerja, smo hitro premagali še tistih nekaj sto metrov do cilja. Ob dobri hrani in pijači smo že delali načrte za prihodnjo sezono. Želimo, da bi nas novembra bilo še več in vas zato že zdaj vabimo, da se nam pridružite.

Darinka Bauer

UTRIP IZ ŽUPNIJE GRAD

Čeprav v spomladanski številki občinskega glasila nismo posebej izpostavljali tega, da je bila »gračka župnija« po neljubem spletu okoliščin, po več sto letih svojega obstoja, od septembra lanskega leta v soupravljanju iz župnije Cankova, je sam utrip župnije potekal skorajda v nespremenjenem teku... Tudi letos so se tako zvrstili vsi pomembnejši dogodki: revija pevskih zborov, blagoslov konjev, križev pot v naravi, šmarnične pobožnosti v mesecu maju, razna romanja, oratorij... Spodaj so izpostavljeni nekateri izmed teh dogodkov.

REVIJA PEVSKIH ZBOROV

Revija cerkvenih pevskih zborov obmejnih župnij je bila v zimskem času dobrodošla popestritev, saj gre za čas, ko je dan enak dnevu in so noči neskončno dolge. Revija se vsakokrat odvija v drugi župniji. Letos je bila na vrsti gračka župnija. Glaven organizator in pobudnik tovrstne revije je že več let Ciril Kozar iz Martinja. Na tretjo nedeljo v januarju se je vabilu odzvalo 8 cerkvenih pevskih zborov, in sicer domači cerkveni zbor od Grada pod vodstvom Mateje Klement, zbor iz Dolenc, zborovodja je Jože Slaviček, pevke iz Gornjih Petrovec, vodja je Ciril Kozar, pečarovski Emanuel pod vodstvom župnika Hozjana, pevski zbor iz Gornjega Senika, vodi ga Ciril Kozar, odrasli pevski zbor iz Pečarovec, vodi ga Mira Huber, pevci iz Markovec in pevski zbor iz Kuzme pod vodstvom Karla Rajbarja. Po pozdravnem nagovoru dekana in soupravitelja gračke župnije, g. Ivana Kranjca, je besedo prevzela Klementina Pozvek. V čudovito nedeljsko popoldne so zveneale prelepe božične pesmi. Najlepša pesem vseh pesmi, Sveta noč, pa je zadonela združeno po celi župnijski cerkvi Marije Vnebovzete. Vsi zbori so prejeli priznanja, ki jih je podelil Ciril Kozar. Ta se je vsem sodelujočim tudi zahvalil za njihov trud in prizadevanje k ohranitvi lepega cerkvenega petja. Na koncu je g. župnik povabil vse sodelujoče tudi na pogostitev in prijetno druženje v gasilski dom, kjer je pesem odmevala še dolgo v večer.

Franc Bagar

Domači cerkveni pevci z Matejo Klement (foto: Herman Klement st.)

BLAGOSLOV KONJEV

Ob prazniku sv. Jurija, ki ga obeležujemo 23. aprila, se je tudi pri Gradu v zadnjih letih utrdilo blagoslavljanje konjev. Tako se je tudi letos, k temu svetniku v čast, na travniku ob »Bunderlovem križu« priredilo »konjsko žegnjanje«. Najprej je bila sveta maša, ki sta je darovala župnijski upravitelj g. Ivan Kranjec in nekdanji grački župnik, danes stolni župnik soboške župnije, g. Goran Kuhar. Po sveti maši je sledil obred blagoslovitve konjev, kjer je tudi vsak izmed lastnikov konj prejel skromen cvet, živali pa pest krušnih drobtin. Dogodek so popestrili tudi domači ljudski pevci KD France Prešeren od Grada.

Nino Gumilar

Konji in konjederci so bili deležni blagoslova kar dveh duhovnikov (foto: N. Gumilar)

ORATORIJ 2012

Letošnja oratorijska junakinja je bila Marija Dominika Mazzarello, soustanoviteljica don Boskovich salezijank oziroma sester Hčera Marije Pomočnice. Oratorij smo začeli v Kuzmi s sveto mašo. Po maši je potekal program

po ustaljenem redu. Pri katehezah smo se pogovarjali o družini, prostovoljstvu, preprostosti in poslanstvu. Ugotovili smo, da se vsi štirje pojmi med seboj povezujejo in dopolnjujejo. Delavnice so bile štiri, in sicer kuharska, športna, umetniška in novinarska. Preden smo se zadnji dan oratorija razšli, se je vsaka skupina predstavila. Predstavitel skupine oziroma delavnice so otroci predstavili v cerkvi. En dan prej so povabili starše, stare starše, brate, sestre..., da so jih lahko prišli pogledat. Zaključek oratorija so nam popestrili Nejc, Filip in Mitja, ki so nam na harmonike zaigrali venček narodnih pesmi. Oratorij je potekal od 4. do 7. julija 2012. Pripravilo ga je 16 animatorjev iz župnij Grad in Kuzma za 50 otrok. Pri celotni izvedbi sta nam pomagala župnika Ivan Kranjec in Frančišek Horvat.

Simona Sukič

Animatorji in udeleženci letošnjega oratorija pred vrati graške cerkve (foto: Katarina Čerpnjak)

STAND-UP KOMIKI PRI GRADU

Aprilsko muhasto vreme so nam letos popestrili stand-up komiki Tin Vodopivec in prijatelji, ki so v naši kulturni dvorani prvič izvedli tovrstno prireditev. Skoraj polno dvorano so v dobri uri in pol zabavali štirje mladi fantje iz različnih koncev Slovenije, ki so posamično z obilo besed in kretenj dodobra nasmejali celotno občinstvo. In prav to smo v našem domačem okolju potrebovali.

Tin, Aleš, Uroš ter Prekmurec Jernej Celec (foto: D. Krpič)

Mlade ljudi, ki so nas s svojimi pogledi in izkušnjami skozi zabavno igro besed popeljali na drugačen nivo razmišljanja in gledanja na dogodke in stvari okrog nas, pa naj bo to način uporabe javnih stranišč, sporazumevanje v tujem jeziku, obisk drugačne dežele ali enostavno razni družinski pripetljaji. V vsaki stvari namreč lahko najdemo tisto svetlo in tudi smešno plat, ki nam pomaga prebroditi včasih kar težko življenje. Pa naj nas vesele besede še večkrat nasmejejo in nam vsaj za trenutek naš pogled obrnejo na svetlo plat, da se bomo lahko od srca nasmejali.

Danijela Krpič

DRUŽENJE OB 1. MAJU

Delovnik nam je iz dneva v dan bolj natrpan. A vedno se moramo potruditi vsaj toliko, da se vsaj malo sprostimo in poveselimo, pozabimo na probleme ter se otresemo stresnega ritma v življenju. Tako smo se tudi mi odločili in se družili kar dva večera zapored. Na predvečer praznika dela, 1. maja, so slavečki fantje in moški poskrbeli, da se je ponovno postavil mlaj. Mlaj se je postavil pred gasilskim domom, kjer jih je pogostila s pijačo in prigrizkom lastnica Kava bara Zlata. Potem so pot nadaljevali in se med potjo še okrepčali, za kar so poskrbeli nekateri vaščani. Na koncu poti so mlaj postavili še pri gostilni Forjanič, po domače pri Pütari. Ko jim je uspelo še to, so se družili in poveselili ob pijači in jedachi, za kar sta pa poskrbela lastnika gostilne Forjanič. Vsem pogostiteljem hvala. A kot bi mignil je bil že večer 1. maja, ko smo se zbrali še na športnem igrišču na Dolnjih Slavečih. V čast praznika dela smo zakurili precej velik kres in se ob njem poveselili. Zbralo se je okrog 130 ljudi, ki so se ravno tako lahko okrepčali ob pijači, kuhanem vinu in prigrizkih. Vzdušje je bilo prijetno, kljub naporu delavniku vsakega posameznika se je vsak prepustil pogovoru in se poveselil v družbi navzočih.

Mateja Knap

Slavečki fantje peljejo mlaj (foto: M. Knap)

V RADOVCIH KAR DVA MLAJA

Športno in gasilsko društvo Radovci že kar nekaj let zapored organizirata na predvečer praznika dela postavitev »majpana« kot mu pravijo domačini. Tovrstno druženje je že kar preraslo v tradicijo, saj mlaj krasi okolico gasilskega doma že kar nekaj let. Tudi pri izvedbi letega pa seveda brez dobre volje in pomoči eden drugega ne gre. Seveda ob tem ni manjkalo dobre volje, jedače in pijače ter druženja pozno v noč.

Mogoče pa so prav taka druženja priložnost, da si vzamemo čas eden za drugega in da se znamo poveseliti ter odtrgati čas za tiste, ki jih v tem prehitrem tempu življenja eden drugemu premalo namenimo. In prav zato lahko imajo taki in podobni prazniki še večji pomen.

Suzana Farič

Priprave na postavitev majpana ob gasilskem domu (foto: Jože Sever)

Kot že vrsto leto poprej smo se tudi letos zbrali radovski vaščani iz zaselka Koncvenkličarjev, da obeležimo praznik vseh delavcev s postavitvijo mlaja. Naše praznovanje se je začelo s celotenskimi pripravami, pri katerih prav

S skupnimi močmi nam je uspelo

tako nismo pozabili na kakšno dobro kapljico rdečega in belega. Da bi naše rajanje bilo še bolj zabavno, so se nam pridružili naši dobro prijatelji iz daljnega Kamnika. Ker se nas je na kupu z vsemi povabljenimi sorodniki in prijatelji zbralo veliko število, se je naše praznovanje slišalo daleč naokoli. Prav tako nismo smeli izpustiti tradicionalnega kresa, ki nas je prijetno grel ob poznih urah. Ker se to veselje in dobra volja prenašata tudi na mlajše generacije, smo prepričani, da se bo druženje ob mlaju nadaljevalo še vrsto let.

Tjaša Prelec

KRESOVANJE V KOVAČEVCIH

Kot vsako leto smo tudi letos v Kovačevcih kresovali in postavljali mlaj. Tokrat je dogodek pripravila vaška skupnost in s pomočjo gasilskega in športnega društva se je kresovanje zavleklo dolgo v noč. Ob dobri pijači, jedachi in prijetni družbi se nikomur ni mudilo domov.

Doris Troha

Postavljanje mlaja (foto: D. Troha)

MEMORIALNI TURNIR S KRESOVANJEM

ŠD Vidonci smo 28. aprila 2012 priredili že tradicionalni Memorialni turnir v malem nogometu skupaj s kresovanjem. Turnirja se je udeležilo 6 ekip in sicer Gery's bager hotline (Dunaj), KMN Otovci, KMN Grad, PGD in veterani Vidonci, ŠD Kovačevci in KMN Vidonci. KMN Grad je drugič zapored zmagal na turnirju, saj so v finalu premagali ekipo KMN Otovci z rezultatom 1:0. Sam turnir je potekal v športnem in prijateljskem duhu. Prizvok mednarodnosti je turnirju dodala prijateljska ekipa z Dunaja, s katero že več let uspešno sodelujemo.

Gostujoče ekipe na turnirju (foto: svidonci.si)

Po končanem turnirju smo prižgali kres v počastitev praznika dela in se zabavali ob dobri hrani in pijači pozno v noč.

Mitja Sapač

VAŠKI PIKNIK S POSTAVITVIJO MLAJA

Že tradicionalna je postavitve mlaja v Kruplivniku. Fantje oz. moški se vsako leto že popoldan zberejo ter pripravijo vse potrebno za postavitve mlaja. Ob pomoči deklet ga okrasijo, tedaj pa je vse nared za postavitve. Letošnje leto se je postavljanja udeležilo veliko število domačinov. Najprej je mlaj bil postavljen pri okrepčevalnici Pri belem križu, kjer je vsem prisotnim g. Anton Čerpnjak pripravil toplo malico. Sledilo je postavljanje mlaja še pri vaško-gasilskem domu, kamor so tudi letos mlaj prepeljali ob pomoči g. Danijela Smodiša, ki je bil pripravljen na pomoč priskočiti s svojo kočijo in kobilama. Vaščani so kočijo z mlajem pospremili k vaško-gasilskemu domu, kjer je sledil vaški piknik.

Tadeja Rajbar

Mlajeve pot s kočijo do gasilskega doma (foto: T. Rajbar)

ROMANJE V LURD

Čeprav je od septembra lani v naši župniji potekalo soupravljanje iz župnije Cankova, pa moramo biti hvaležni župniku, g. Ivanu Kranjcu, da je celo leto tako pridno in vestno skrbel za naše gračke farane. Poleg vseh obveznosti v dveh župnijah, je poskrbel, da smo svoje duše hranili tudi na več romanjih in praznovanjih v župniji. Eno večjih organizacij je bilo romanje v Lurd, glavno krščansko romarsko središče v Franciji, ki se ga je udeležilo 23 naših župljanov, pridružili so se nam pa tudi verniki iz Cankove, Kuzme in Pečarovec. Tako smo napolnili avtobus, ki nas je 27. aprila odpeljal proti Franciji. Poleg našega avtobusa so v Lurd istočasno romali tudi verniki iz župnije Pertoča. Romanje je vodila Turistična agencija Aritours, ki organizira romanja v vse romarske kraje po svetu. Skupaj z vodnico Jasmino in župnikom Ivanom smo preživeli pet lepih in bogatih dni, ki smo jih zapolnili predvsem s pesmijo, molitvijo, premišljevanjem in priporočanjem Lurški Materi Božji. Vsak dan smo po različnih krajih opravili sveto mašo, prvo še v Sloveniji, drugo pa v Franciji, v kraju Saintes Maries de la Mer, ki spada v Naravni park Camargue, v katerem smo se ob vožnji čudili zamočvirjenim njivam, nizkim trtam, belim konjem in črnim bikom. Ko smo prispeli pod vznožje Pirenejev, kjer se nahaja Lurd, nas je pozdravila meglica in deževno vreme. A nas to ni motilo, saj so se nekateri že v poznem večeru sprehodili do votline, kjer se je Bernardki leta 1858 prikazala Devica Marija. Naslednji dan smo posvetili Lurdu. Pričeli smo s sv. mašo ob votlini in nadaljevali ogled po romarskem središču, kjer je več cerkva, kapel in bazilik, največja med njimi pa je podzemna bazilika sv. Pija X., ki sprejme 25 tisoč vernikov. Dan je bil sončen, pomladen in pravšnji za spoznavanje življenja Bernardke s sprehodom do njene rojstne hiše, mlina, ječe, gradu in deroče reke Gave. V sončnem popoldnevu smo opravili križev pot na vzpetini nad svetiščem, dan pa zaključili z večerno procesijo z lučkami in pesmijo Ave Marija, kjer pa nas je že močil dež. Naslednji dopoldan smo se zaradi dežja več zadrževali po cerkvah, opravili

Romarji pred mogočno baziliko (Photo Viron)

mašo v baziliki sv. Rožnega venca, katere vhod krasi v letu 2007 izdelan Rupnikov mozaik s podobami Svetlega dela Rožnega venca. Svoje misli, želje in prošnje smo še zadnjič položili pred Marijo. Nato pa smo že odrinili proti domu skozi Francijo, kjer smo se ustavili v srednjeveški utrdbi Carcassonne, ki je uvrščena na Unescov seznam svetovne dediščine. Mogočna trdnjava nas je osupnila, prav tako pa lepa pokrajina Provansa, skozi katero smo se vozili proti domu. Zadnjo mašo smo opravili v Toulusu, kjer smo tudi prespali, zadnji dan pa preživeli ob vožnji skozi francoske in italijanske hribovite kraje, kjer smo pridno preštevali tunele. Z molitvijo in pesmijo smo se po dolgi poti vrnil domov. Lurd vsako leto obišče okrog 6 milijonov romarjev in turistov. Letos smo kapljico v to morje romarjev, med katerimi je veliko bolnikov, dodali tudi romarji iz gračke župnije in mnogi smo sklenili, da se bomo še kdaj vrnili k Lurški Mariji.

Danijela Krpič

45. EHO PODPORNICA V BODONCIH

Kot že tradicionalno je vsakoletni Shod EHO-Podpornice prvo nedeljo v maju na območju ene izmed cerkvenih občin. Letos je ta shod potekal v Bodoncih. Vikend je bil v okviru EHO-Podpornice zaznamovan s številnimi spremljevalnimi prireditvami, katere so bile množično obiskane. V nedeljo pa je bil na istem prizorišču Shod Podpornice, ki se je začel ob 10. uri z bogoslužjem.

EHO-Podpornica je cerkvena dobredelna organizacija, ki nudi pomoč posameznikom ali njihovim družinam pri premagovanju socialnih stisk in jim omogoča bolj kakovosten način življenja. EHO-Podpornica deluje na celotnem območju države, predvsem tam, kjer so evangeličanske cerkvene občine. Njeno poslanstvo je nudenje neposredne nujne pomoči uporabnikom ter ozaveščanje strokovne in laične javnosti. Pri delu jih vodijo vrednote solidarnosti in socialne pravičnosti ter krščanskega etičnega prepričanja, da sta vera in ljubezen do sočloveka neločljivo povezana. Delajo v javnem interesu, kar pomeni, da delujejo za dobrobit vseh uporabnikov in njihovih družin. Krovna programa delovanja EHO-podpornice sta Mobilna diakonija in Pomoč v stiski. Ocenjujejo, da je to ena izmed najbolj učinkovitih in potrebnih vrst pomoči, kjer se na samem kraju najbolj oceni, v kakšnih razmerah živijo uporabniki in kaj je tisto, kar najbolj potrebujejo za nemoten potek življenja. EHO-Podpornica je financirana s pomočjo Fundacije za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij, prispevkov in darov vernikov, posameznih cerkvenih občin in njihovih ženskih društev, sredstev, zbranih ob vsakoletnem Shodu EHO-Podpornice ter donacij.

Priprave na shod EHO podpornice (foto: Simon Sever)

Škof Erniša je na Shodu EHO-Podpornice nagovoril zbrane in poudaril, da smo na mnogo lepega pozabili in marsikaj potrebnega potisnili na obrobje naših priorit. Erniša meni, da je spodbudno, da mnogi tudi danes slišijo Božje vabilo, naj nosimo bremena drug drugemu, in sicer ne zaradi samih sebe, temveč zaradi tega, ker je nujno potrebno, da v svetu ostanejo in obstanejo vse tiste vrednote, ki so potrebne za človeka dostojno življenje.

Na sami prireditvi so bile tudi stojnice, na katerih so bili razstavljeni številni ročni izdelki, in sicer izdelki Društva kmečkih žena Klas Bodonci, Ženskega društva Evangeličanske cerkve in štirih samostojnih ponudnikov. Po bogoslužju je prireditev popestrila še skupina Blue Planet. Po ocenah evangeličanskega duhovnika Simona Severja, se je na obeh prireditvah skupaj zbralo vsaj 2300 obiskovalcev. Z obiskanostjo v obeh dneh so organizatorji zadovoljni. Člani Podpornice so s prodajo ročnih del, srečelovom, sobotnim dobredelnim koncertom skupine Eroika in prostovoljnimi prispevki za humanitarne projekte EHO skupaj zbrali 16.000 evrov. Geslo letošnjega Shoda EHO-Podpornice »Nosite bremena drug drugemu« potrjuje tudi delo več kot 200 prostovoljcev iz desetih vasi, ki so več dni sodelovali pri pripravi te prireditve. To priča o želji ljudi, da so še vedno pripravljeni pomagati. Naslednje leto bo Shod potekal

Nastop tria Eroika (foto: Simon Sever)

v Domanjševcih. Pa ne pozabite besed škofa: »Vsi smo na isti ladji in kot odgovornim ljudem nam ne more in ne sme biti vseeno, kako to ladjo kdo usmerja in kam ta ladja pluje. Vsi skupaj se potrudimo in jo usmerimo, da bo zaplula tja, kjer nošenje bremena drug drugemu ne bo le lepa beseda, temveč potrebno delo, ki ga bomo radi opravili«.

Janja Vlaj

Besedilo povzeto s spletne strani www.evang-bodonci.si

POHOD PO MOTOVILCIH

Društvo za rekreacijo in sprostitev »PEŠKI« iz Motovilcev je v nedeljo, 13. maja 2012, organiziralo že 11. pohod po Motovilcih. Kot že tradicionalno, vreme tudi to leto ni bilo ravno po pričakovanjih organizatorjev. Vseeno pa je vzdržalo, tako da se je nekje 120 pohodnikov lahko odpravilo na pot. Dolžina proge je bila 9 kilometrov, speljana po in okrog vasi Motovilci. Pohodniki so si na ne preveč zahtevni progi lahko odpočili na dveh postajah. Na prvi postaji, domačiji Toplak, so se lahko okrepčali z domačim žganjem raznoraznih vrst in okusov. Druga postaja je bila nekoliko višje, in sicer na Cmorovem bregu. Pohod se je zaključil v Gasilsko - vaškem domu Motovilci, kjer so se pohodniki okrepčali z bogračem.

Jožef Grah

Pohodniki na domačiji Toplak

KRI DAROVALI PRI GRADU

Krajevna organizacija Rdečega križa je letos 18. maja spet organizirala terensko krvodajalsko akcijo pri Gradu in tako prihranila krvodajalcem pot v Rakičan. Akcija je bila izvedena na osnovni šoli, kjer so delavci šole pripravili potrebne prostore in tudi malico za pridne darovalce. Pri obveščanju nam je pomagala občina, ki je kar nekajkrat v informatorju vabila občane, naj se udeležijo te humane geste in darujejo kri, ki je nenadomestljiva življenjska tekočina in je ne morejo izdelati v nobenem

Kri so odvezemali v eni izmed učilnic (foto: D. Krpič)

laboratoriju. Tudi člani odbora KORK so veliko prispevali k promociji akcije. Vse to se je obrestovalo, saj se je v petek zbralo kar 65 darovalcev, od tega 7 takih, ki so pogum za darovanje krvi zbrali prvič. Med darovalci pa je bil tudi naš občinski rekorder v dajanju krvi in sicer Anton Fujs, ki je kri daroval 119-krat. Upamo, da nam bo tudi prihodnje leto uspelo organizirati eno krvodajalsko akcijo v domačem kraju.

Darinka Bauer

PRAZNOVANJE 80-LETNICE PGD DOLJNI SLAVEČI

19. maja 2012 je PGD Dolnji Slaveči obeleževalo 80. obletnico obstoja društva. Ob prazniku smo se pustili popeljati nazaj v preteklost, v čase, ko se je vse šele začelo. A vse to je le pripoved preteklosti. Kako je bilo zares, koliko trnjeve poti in korakov je bilo potrebnih, pa bi nam znali povedati le oni, naši predniki, ustanovitelji PGD Dolnji Slaveči, ki pa večina žal več niso med nami. Njihove besede bi bile zagotovo posute z grenkim priokusom. A s skupnimi močmi, voljo ter vloženim časom jim je uspelo.

Slavnostna parada po Dolnjih Slavečih (foto: Nataša Sukič)

Kulturni program pred gasilskim domom (foto: N. Sukič)

Vsi se moramo zavedati, da gasilska organizacija zahteva veliko nesebičnega dela, požrtvovalnosti in prostega časa. Gasilska pomoč nam je pomembna na vsakem koraku, pomoč pri požarih, poplavih, potresih in drugih nesrečah. V današnjem času, ko je naš urnik vedno bolj natrpan, smo lahko še posebno ponosni na vsakega posameznika, ki stoji v vrstah gasilcev. Ti svoj čas žrtvujejo v dobrobit vseh nas, ob tem pa nihče ne zahteva plačila za čas, opravljeno delo, pot in trud, kajti vsak vesten gasilec to počne prostovoljno in z veseljem v srcu. Obletnico so slavečki gasilci prav slavnostno obeležili.

Na predvečer slavnostne parade so se gasilci zbrali na slavnosti seji. Najprej so se spomnili svojih prednikov in ustanoviteljev PGD Dolnji Slaveči, jih počastili z obiskom na pokopališču ter jim v znak hvaležnosti prižgali sveče. Po prihodu s pokopališča je sledila slavnostna seja, kjer so bile podeljene zahvalne plakete, priznanja in čini vsem zaslužnim članom društva. Kulturni del programa na sam dan praznovanja so v prvi vrsti zaznamovali vsi gasilci, ki so se v velikem številu zbrali ob našem slavju. Kulturni program sta s skečem »80-lejtnica« popestrila komedijanta Macho in Mejki s Melekom. Predstavljena je bila tudi kronika društva, ki jo je predstavil tajnik društva.

S spodbudnimi besedami so program olepšali tudi nekateri govorniki. Svoje besede so nam poleg pozdravnega predsednikovega govora tovariša Jožefa Pozveka namenili še župan, g. Daniel Kalamar, predsednik GZ Grad, tovariš Franc Šalamon ter predstavnik GZ Slovenije, tovariš Martin Ficko in tovariš Darko Koželj.

Na slavnosti so bila podeljena tudi priznanja in plakete najzaslužnejšim gasilcem. Podelili so odlikovanje gasilske plemenice III. stopnje, gasilske plemenice II. stopnje ter dve gasilski odlikovanji III. stopnje in eno odlikovanje I. stopnje. Poleg omenjenih odlikovanj pa so bila podeljena tudi priznanja in značke za dolgoletno delo v gasilski organizaciji. Dva predstavnika sta tako dobila diplomu in značko za 10 let aktivnega delovanja ter dva za 20 let v gasilski organizaciji, po-

deljeni pa sta bili tudi dve plaketi za gasilca veterana. Ob zaključku kulturnega programa smo se veselili v gasilskem domu ob zvokih skupine Blue Planet do poznih jutranjih ur. Za konec pa ne smemo pozabiti na naše sponzorje, s katerimi smo prireditve lažje in uspešnejše izpeljali. Za njihovo podporo in pomoč se ob tej priliki še enkrat zahvaljujem.

Mateja Knap

LUKAJ MED GRADOVI JUŽNE ČEŠKE

Člane Društva za šport, kulturo in turizem Lukaj Motovilci je letos pot zanesla v deželo gradov - Češko. Ob vožnji skozi večja avstrijska mesta Graz in Linz smo prispeli do mejnega prehoda z republiko Češko, kjer se je že od daleč bohotal grad Rožmberk. Po panoramskem ogledu je sledila vožnja do Češkega Krumlova. Mesto, ki je s svojim obzidjem skoraj do popolnosti ohranilo svoj srednjeveški videz, ima izjemno lego v okljuki reke Vltave, nadaljuje pa se tudi na drugi breg, nad katerim kraljuje grad Krumlov. Český Krumlov je danes zaradi svoje izjemne lepote na seznamu Unescove svetovne kulturne in naravne dediščine. Tu smo se sprehodili skozi slikovito mestno jedro in ogledali bogato notranjščino drugega največjega gradu na Češkem, ki ima tudi razsežen baročni park s številnimi drevoredi in fontanami, nakar je bil čas za individualne potepe in ogled po mestu.

Pot smo nadaljevali do glavnega mesta južne Češke – Českých Budějovic, kjer smo si ogledali osrednji mestni trg Otokarja II, ki ga krasijo Samsonov vodnjak in obdajajo veličastne meščanske hiše z renesančnimi pročelji. Po zelo bogatem dnevu je sledila nastanitev v hotelu in zaslužena večerja.

Po zajtrku je sledil ogled svetovno znane pivovarne Budweiser-Budvar in degustacija njihovih proizvodov. Po ogledu le-te smo se peljali proti gradu Hluboka,

Lukaj v Českých Budějovicah

ki stoji na skalni ploščadi nad Vltavo. Grad je doživel veliko predelav med 13. in 19. stoletjem, tako da danes spominja na angleški windsorski grad. Mnoge razkošne sobane so polne dragocenih muzejskih zbirk, od stekla, porcelana, orožja do tapiserij. V zgodnji popoldanski urah smo zapustili Češke Budějovice in se odpeljali v smeri Avstrije s postankom v mestu Trebon, kjer smo si ogledali čarobno staro mestno jedro in grobnico družine Schwarzenberg. Preostala pot do doma z vmesnimi postanki je bila kratka ob urejanju vtisov s spoznavanja Čeških gradov, dveh pestrih in vsebinsko bogatih dni.

Branko Grah ml.

ŽENSKE OBISKALE PRESTOLNICO

Vsako delo in vsak vložen trud naj bi bilo na nek način poplačano. Tako so se tudi članice Društva žena in deklet Kruplivnik odločile, da bodo svoje delovanje v društvu nagradile z izletom. Pot jih je zanesla v središče naše prestolnice, v Ljubljano, kjer so si ogledale živalski vrt. Sprehodile so se po Tromostovju, tiste najbolj pogumne pa so se povzpele še na vrh ljubljanskega gradu. Izlet in pa druženje jim je ostalo v lepem spominu, zato bodo kaj takega zagotovo še ponovile.

Tadeja Rajbar

Članice DŽD ob Prešernovem spomeniku (foto: Larisa Čerpnjak)

SKOURIŠ V BISTRU

Društvo za razvoj in promocijo turizma občine Grad »Skouriš« je za aktivne udeležence na prireditvi Noč čarovnic 2011 in ostale člane društva v začetku junija organiziralo izlet v Tehnični muzej Bistra, kjer smo si ogledali starodobna prevozna sredstva, kako nastaja elektrika, lovstvo pri nas in še veliko zanimivosti, ki jih nudi ta muzej. Med drugim smo obiskali tudi

Člani društva Skouriš na postanku na Trojanah (foto: Ludvik Frumen)

grad Snežnik, ki je eden od najbolj ohranjenih gradov pri nas, predvsem, kar se tiče njegove notranje opreme. Čeprav nam vreme ni bilo najbolj naklonjeno, dobrega vzdušja ni manjkalo in na poti domov smo vsi skupaj ugotovili, da smo doživeli nekaj novega in zanimivega.

Cvetka Ficko

DRŽAVNO GASILSKO TEKMOVANJE V VELENJU

V decembrskem izvodu občinskega glasila, ste lahko zasledili članek, kjer smo vas obvestili o odličnih dosežkih PGD Dolnji Slaveči in PGD Motovilci, ki sta se 4. septembra 2011 uvrstili na državno tekmovanje.

Državno tekmovanje je potekalo 26. maja 2012 na stadionu NK Rudar v Velenju. Sodelovalo je 298 enot in skupaj skoraj 3000 gasilk in gasilcev iz celotne Slovenije. Člansko tekmovanje je bilo tudi izbirno za širši krog enot, ki bodo kandidirala za nastop na gasilski olimpijadi leta 2013 v Muhlausu v Franciji. V kategoriji članov, kjer so se borili tudi gasilci iz Dolnji Slavečev in Moto-

Ekipa PGD Dolnji Slaveči (foto: N. Sukič)

Ekipa PGD Motovilci (foto: N. Sukič)

vilcev, je sodelovalo 50 enot. Z vlaganjem truda, znanja, prostega časa in volje je tako enim kot drugim uspelo, da so se sploh lahko uvrstili tako daleč ter posegli po odličnih rezultatih. PGD Motovilci je tako s 13. mestom doseglo zlato značko, PGD Dolnji Slaveči pa z 18. mestom srebrno značko. Obe ekipi sta bili z doseženim rezultatom zadovoljni, če pa bi jih spremljalo še malo več športne sreče, bi lahko posegli še po višjih rezultatih, saj so bili ostalim ekipam konkurenčni. Cilji so tako bili izpolnjeni. Z obema ekipama so bili tudi navijači in podporniki njihovega dela. Spodbujali so jih skozi pripravljani del kakor tudi na dan tekmovanja ter obenem ta dan izkoristili za prijetno druženje.

Sedaj lahko obema ekipama le še enkrat čestitamo, saj sta GZ Grad in Občina Grad kakor tudi Pomurje zastopali v najlepši luči in dokazali, da sta res med najboljšimi v Pomurju. Sreča naj jih spremlja tudi v prihodnje na vseh ostalih tekmovanjih in naj nas še vrsto let tako uspešno zastopajo na tako pomembnih tekmovanjih.

Mateja Knap

BINKOŠTNI POHOD

Tudi letos je zadnji vikend v maju, od 26. maja do 28. maja potekal Binkoštni pohod treh dežel. V treh dneh so se tako v okviru Trideželnega pohoda odvili 4 pohodi. Prvi pohod je potekal v sosednji Avstriji v Fürsthenfeldu. V nedeljo, 27. maja 2012, pa je zjutraj najprej sledil pohod na Madžarskem v Gornjem Seniku, od 11. ure naprej pa se je trasa pohoda odvijala po goričih poteh, katerega je pripravilo ŠRD Dolnji Slaveči.

Proga pohoda se je začela izpred gasilskega doma na Dolnjih Slavečih in tam tudi končala. Vmes je bilo tudi poskrbljeno za vmesno postajo, kjer so se pohodniki lahko osvežili in okrepcali ob pijači in prigrizkih. Postaja je bila pripravljena na turistični točki občine Grad, pri Pütarovem mlinu. Letos nas je obiskalo precejšnje število obiskovalcev, saj smo imeli kar 213 pohodnikov iz različnih držav. Obiskali so nas pohodni navdušenci iz Avstrije, Nemčije, Madžarske, Italije ter seveda domači

Pohodniki na Binkoštnem pohodu (foto: N. Sukič)

pohodniki. Zaključek prireditve Trideželnega pohoda je sledil naslednji dan, na binkoštni ponedeljek, le-ta se je odvijal v Avstriji, saj je tam na ta dan tudi državni praznik, in sicer v Rax-Bergnu. V sončnem in odličnem vremenu smo tako pod streho uspešno pripeljali že 8. tradicionalni in mednarodni Binkoštni pohod treh dežel.

Mateja Knap

KRVODAJALCI SPLAVARILI PO DRAVI

V soboto, 2. junija, smo se krvodajalci že petnajstič po vrsti odpravili na izlet. Naš letošnji cilj je bila Koroška. Pobiranje potnikov se je začelo že ob pol šestih v Kovačevcih in se nadaljevalo vse do Motovilcev, kjer so vstopili še zadnji krvodajalci. Kljub zgodnji uri smo vsi dobre volje krenili na pot. En krajši postanek za kavico in že smo prispeli do Gortine pri Muti, kjer so nas pričakali koroški splavarji. Ogledovali smo si splav, ki naj bi nas popeljal po Dravi. Vsi ravno niso bili navdušeni nad prevoznim sredstvom, vendar so splavarji s svojim pristopom in harmoniko hitro naredili dobro vzdušje. Še ena skupinska slika pred splavom in že se je začelo »vkranje«. Na splavu je bila najprej pogostitev s kruhom in soljo ter domačim žganjem, nakar se je plovba začela. Nadaljeval se je program z animacijo, šaljiva pripoved o splavarskih dogodivščinah, pogostitev s splavarsko malico, krst novega flosarja in ob kavici sta dve uri hitro minili. Polni vtisov s splava smo pot nadaljevali do Turistične kmetije Klančnik. Gospodar nas je najprej popeljal v klet, kjer nam je predstavil delo in življenje na kmetiji, pokušali pa smo tudi njihove salame in mošt. Po prihodu iz kleti smo vstopili v turistični vlakec, ki nas je popeljal po gozdnih poteh do lovske kočice, kjer so shranjene gospodarjeve lovske trofeje. V gozdu smo videli tudi nekaj jelenjadi, ki jo gojijo. Ob prihodu nazaj na kmetijo, smo obiskali še njihovo kmečko tržnico in si nekaj dobrot kupili tudi za domov. Z zanimanjem smo si ogledali še robota za molžo krav, ki je v Sloveniji prisoten le na redkih kmeti-

Krvodajalci pred vkrcanjem na splav

jah, kmetu pa zelo olajša delo. Še marsikaj zanimivega bi nam povedal gospodar, vendar smo se morali odpraviti k našemu naslednjemu cilju. To je bil pristen koroški mlin, kjer je po sprejemu sledil ogled mlina in mlinarske sobe ter prikaz mletja različnih žit. Po napornem dnevu smo si v mlinu privoščili še mlinarsko malico, ki nam jo je pripravila gospodinja. Malo smo še poklepetali in si z mlinarico izmenjali izkušnje za peko kruha, mlinar pa je poskrbel za muziko. Ker se je dan že prevesil v pozno popoldne, smo se počasi morali sprehoditi do našega avtobusa in se odpraviti proti domu. Dobri dve uri vožnje sta minili v prijetnem klepetu o preživetem dnevu, obenem pa že v iskanju nove destinacije za prihodnje leto.

Darinka Bauer

OBNOVLJENA CERKEV NA GORNJIH SLAVEČIH

Na prelepo prvo junijsko nedeljo, 3. junija, je bilo na Gornjih Slavečih še posebej slovesno. V naši cerkvi je namreč potekala blagoslovitev v celoti obnovljene notranjosti cerkve in njene okolice. Te svečanosti se je udeležilo mnogo ljudi, tako naših vernikov in vernic kakor tudi vernikov in vernic ostalih evangeličanskih cerkvenih občin, iz sosednjih rimokatoliških cerkva ter pripadnikov in pripadnic binkoštna cerkve, ki so s svojo navzočnostjo počastili naš praznik. Poleg njih pa smo med nami imeli čast pozdraviti tudi predsedstvo Evangeličanske cerkve v RS, večino naših duhovnikov in duhovnic, duhovnika iz rimokatoliške župnije Kuzma, Binkoštnega pastora iz nuskovske gmajne, župana domače Občine Kuzma s svetniki in občinsko upravo, župana Občine Rogašovci, g. Gaberščeka iz Urada za verske skupnosti ter izvajalca gradbenih del Denisa Rajbara s podizvajalci. Svečano bogoslužje so nam s svojim glasbenimi vložki popestrili in obogatili pevci pevskega zbora Cantate. Slavečka cerkev je bila zgrajena davnega leta 1928 po načrtu zidarskega mojstra Juda iz Kuzme. Streho, stolp in križ na cerkvi so verniki prvič obnovili leta 1969. Dru-

Obnovljena notranjost evangeličanske cerkve na Gornjih Slavečih

ga renovacija, v kateri je bila poleg strehe obnovljena tudi celotna fasada, pa je potekala leta 1996. Ker pa je zob časa pošteno načel tudi njeno notranjost, še posebej zaradi nadpovprečno velike količine vlage v stenah, smo se zdajšnji verniki kot dediči čutili dolžni ohraniti njen obstoj in jo rešiti nadaljnega propadanja. Tako je od leta 2004 naprej stekla akcija priprave na celovito obnovo notranjosti cerkve, kakor tudi ureditev drenaže okrog cerkve. V ta namen je bil ustanovljen poseben fond, v katerega so se stekala finančna sredstva, zbrana predvsem ob pogrebih. Po pridobljeni projektni dokumentaciji skupaj z gradbenim dovoljenjem, je septembra 2010 delo steklo in bilo do začetka junija 2012 zaključeno. Projekt je tako v grobem zajel drenažo, nov rob na fasadi cerkve, nov omet notranjih sten (od tal do kora), pleskanje celotne notranjosti, zamenjavo vseh oken in vrat, položitev granitnih ploščic, obnovo vseh klopi ter nove električne in strojne inštalacije. Poleg tega je bila preurejena tudi celotna okolica cerkve. Ta finančno zelo velik zalogaj seveda brez finančne pomoči ne bi mogli izpeljati. Tako smo iskreno hvaležni vsem, ki so nam finančno pomagali, kakor tudi vsem ostalim, ki so nas pri naših prizadevanjih ter samem delu podpirali.

Na delo, ki smo ga opravili v zadnjih dveh letih, smo danes lahko neizmerno ponosni. Obenem upamo in verujemo, da obnovljena cerkev ni v ponos samo vernikom domače gmajne, ampak da je ona v ponos vsem vernikom evangeličanske cerkve v Republiki Sloveniji in pa širši okolici ter, da bo tako še dolgo lahko nudila duhovno zatočišče generacijam, ki bodo prihajale. Po svečanem bogoslužju je sledilo srečanje v bolj sproščenem vzdušju pod šotorom, kjer so nam družbo delali Gorički Lajkoši. Vsi prisotni so bili počaščeni z brezplačno porcijo bograča. Vsem prostovoljcem, ki so pomagali pri urejanju okolice, čiščenju in ki so v nedeljo žrtvovali čas za brežhibno izpeljavo prireditve se na tem mestu še enkrat iskreno zahvaljujem in si tako dobrega sodelovanja želim tudi še v prihodnje. Hkrati upam, da so se vsi gosti pri nas počutili dobro ter, da so zadovoljni zapuščali Gornje Slaveče.

Alenka Urbančič, inšpektorica

BLAGOSLOV KRIŽA PRI LOVENJAKOVIH

»Ugotovil sem, da v življenju ni tako pomembno, kje smo, ampak kam smo namenjeni. Da bi pripluli do nebeškega pristana, moramo pluti, včasih z vetrom, včasih proti njemu - toda pluti moramo - ne smemo se ustaviti na naplavini ali se zasidrati pred ciljem.« (Oliver Wendell Holmes).

Težko življenjsko preizkušnjo je preстал tudi naš sovaščan, Štefan Lovenjak iz Kruplivnika. Ko je pred leti premagal bitko z rakavo boleznijo, je čutil, da nekomu dolguje zahvalo. Čutil je, da mu je kljub podpori njegovih domačih, bližnjih in vseh ostalih prijateljev še nekdo stal ob strani, nekdo, ki je nad nami in ki je odločal o njegovi usodi. Odločil se je v znak zahvale postaviti križ in doživeti, da bo trdo delo njegovih rok nekoč tudi poplačano z blagoslovom tega križa. Ta želja se mu je letos, 3. junija, tudi izpolnila. Križ je blagoslovil gospod župnik Ivan Kranjec, domači pa so s pomočjo sosedov vsem prisotnim pripravili manjšo pogostitev.

Tadeja Rajbar

Štefan z ženo Agico in župnikom Ivanom Kranjcem (foto: N. Sukič)

POHOD PO KRUPLIVNIKU

V nedeljo, 10. junija, so se pohodniki lahko podali na 10 km dolgo pot po vasi Kruplivnik. Začetna in prav tako končna postaja je bila pri vaško-gasilskem domu v Kruplivniku. Vreme je bilo pohodnikom naklonjeno, prav tako pa so se lahko okrepčali s pijačo in hladnimi prigrizki na vmesnih postajah. Tako posamezniki kot tudi skupine pohodnikov so uživali in se razgibali po brezskrbni poti v naravi.

Tadeja Rajbar

Po poti skozi Kruplivnik (foto: Silvo Dervarič)

ŠD VIDONCI NA SLOVAŠKEM

Člani ŠD Vidonci smo se 23. in 24. junija odpravili na potepanje po Bratislavi in Dunaju. Na pot smo krenili v zgodnji jutranjih urah. Po nekaj urah vožnje smo prispeli v Bratislavo, kjer smo si ogledali mestne znamenitosti: staro in novo mestno hišo, vladno palačo, Maximilianovo fontano, cerkev Sv. Martina, Škofovsko palačo in palačo Grassalkowich. Sprehodili smo se tudi do gradu na grajskem hribu in si ogledali grajski muzej. Nato smo si še ogledali Slovin s spomenikom ruskim vojakom. Sledil je prosti čas, ki smo ga izkoristili za kosilo ter za klepet ob kavi in pivu. Zvečer smo se namestili v hotelu, opravili večerjo in se nato predali nočnemu življenju v Bratislavi.

Naslednji dan po zajtrku je sledila vožnja do Dunaja. Na Dunaju smo si ogledali dvorec Schönbrunn in se sprehodili po čudovitem parku. Nekateri so si ogledali tudi živalski vrt. Sledila je vožnja z avtobusom in ogled mestnih znamenitosti: dvorec Belvedere, državna opera, trg Marije Terezije, Mozartov in Goethejev spomenik, Hofburg, parlament. Po končanih ogledih pa je sledilo srečanje v Donauzentrumu z Vojkom, članom ŠD Vidonci, ki s svojo družino živi na

Utrinki z izleta (foto:www.sdvidonci.si)

Dunaju. Vmes smo opravili tudi kosilo, nato pa smo se vsi skupaj udeležili Donauinselfesta, največjega open air festivala v Evropi, kjer zabave ni manjkalo. Na izletu smo se imeli lepo in se z lepimi spomini vrnili domov. V jeseni pa že načrtujemo ogled Oktoberfesta v Münchnu. Več informacij o izletu pa najdete na naših spletnih straneh www.sdvidonci.si.

Ervin Kuzmič

Delegacija iz Občine Grad in predstavniki Občine Bližyn

Ob prazniku so pripravili veličastno prireditev z nastopajočimi ansambli iz vse države in Ukrajine. Za zaključek so pripravili tudi ognjeni spektakel na vodi in z njim počastili enakonočje. Poljaki se s ponosom tudi spominjajo svoje preteklosti, so zelo ponosen narod in vsakokrat ob občinskem prazniku pripravijo veličastno komemoracijo v spomin padlim za svobodo.

Daniel Kalamar

OBISK BLIŽYNA NA POLJSKEM

Občina Grad je pobratena s prijatelji iz poljske občine Bližyn, ki ima 8000 prebivalcev in leži v bližini mesta Kielce. Vsako leto v zadnji dekadi junija praznujejo občinski praznik in takrat je priložnost, da svoje dosežke predstavijo občanom in gostom. Občina je pred dvema letoma praznovala 600-letnico prve omembe kraja. V zadnjih štirih letih, odkar obstaja naše sodelovanje, je občina Bližyn naredila ogromne korake v razvoju; izgradili so kanalizacijo, obnovili veliko cest, mestni trg in dva športna centra z umetno travo, letos pa so odprli umetno jezero, saj želijo spodbujati turizem in tuja vlaganja v kraj.

S KOLESI PO GORIČKEM

Člani športnega društva Vidonci smo 30. junija 2012 organizirali rekreativni kolesarski maraton za člane društva. V sončnem in vročem popoldnevu so se kolesarji zbrali v Športnem centru Vidonci in se podali na pot ob 16. uri. Maratona se je udeležilo 19 kolesarjev. V okviru maratona smo pripravili dve progi, in sicer: medium v dolžini 29 km (Vidonci – Križarka – Martinje – Trdkova – Matjaševci – Kuzma s postankom v gostilni Gaberšek - Gornji Slaveči – Dolnji Slaveči – Kruplivnik s postankom v gostilni Pri Belem križu – Grad – Vidonci) ter hard v dolžini 48 km (Vidonci – Križarka – Martinje – Trdkova – Matjaševci – Kuzma – Gor. Slaveči – Dol. Slaveči – Motovilci – Krašči – Domajinci

Otvoritev umetnega jezera v Bližynu

Udeleženci kolesarskega maratona (foto: Slavko Sukič)

DOGAJALO SE JE ...

– Beznovci – Zenkovci – Bodonci – Kovačevci – Vidonci). Medium trase se je udeležilo večina kolesarjev, trije kolesarji pa so se na pot podali po hard proggi in jo tudi uspešno premagali. Med potjo je kolesarje spremljalo tudi spremno vozilo. Tako je bilo ves čas poskrbljeno za hladno vodo, saj se je temperatura dvignila do 33°C. Na cilj so kolesarji prispeli približno ob 19. uri. V cilju so jih z veseljem pričakali tudi ostali člani društva. Nato pa je sledila še okrepčitev s hrano z žara. Naše druženje po maratonu se je končalo v poznih nočnih urah.

Melita Ficko Sapač

OD GORCE DO GORCE

Tudi Radovčani so se udeležili že tradicionalnega 8. pohoda »Od gorce do gorce«. Dogodek se odvija v okviru praznovanja občinskega praznika Občine Šmarje pri Jelšah. Krožna pohodniška pot, ki vodi od Doma krajanov in gasilcev na Sladki Gori, je speljana po razgibanem terenu med vinogradi do številnih gorc in znamenitosti. Za pohodnike so tudi letos domačini pripravili številne domače dobrote, med drugim so gostje lahko okusili žlahtno kapljico odličnih vinogradnikov, ki vino pridelujejo na tem vinorodnem biseru. Pohodniki so se na zbirnem mestu pričeli zbirati že malce po osmi uri zjutraj, vsak je ob prijavi prejel tudi spominsko majico in načrt poti. Prvi pohodniki so krenili že okoli pol devete, ko sonce še ni bilo tako močno. Pot jih je vodila mimo znamenite Marijine cerkve na Sladki Gori, ki je bila odprta za ogled. Nato so krenili proti Šketovi gorci, ki ponuja odprta in ustekleničena vina ter dobrote iz čebeljega panja. V Kropčevi gorci so pohodniki lahko okušali domače likerje in vina. Slednje so poleg domačega peciva in prikaza starega orodja ponujali na Cahonovi domačiji. Z narezkom domačih mesnin in kruha so se pohodniki okrepčali na Potiskovi domačiji, od koder jih je pot vodila do Andrejeve gorce, kjer so po-

Radovski pohodniki na poti »Od Gorce do Gorce«

nujali odojka iz krušne peči, domačo kranjsko klobaso in žlahtno kapljico.

Nato so pohodniki krenili proti cerkvi sv. Mihaela, kjer je bil mogoč ogled cerkve in maša. Pot jih je nato vodila do Slavka Jeriča, slikarja, ki je prikazal nekaj slikarskih tehnik ter ponudil spominke lokalnega značaja. V Majcnovi gorci so se pohodniki okrepčali z bogračem in ponudbo z žara. Slednje jih je čakalo tudi v Čebularjevi gorci, od koder so krenili naprej proti Stritarjevi gorci in do Smoletove gorce, pot pa se je zaključila v Juršetovi gorci. Vse skozi je bilo poskrbljeno za živo glasbo, ki so jo izvajali sladkogorski muzikanti.

Suzana Farič

Besedilo in slika povzeto s spletne strani www.kozjansko.info

DELAVNICA ZA ZBOROVODJE

Občina Grad kot projektni partner skupaj z vodilnim partnerjem J:opera Jennersdorf in partnerjem Občino St. Martin an der Raab v Avstriji že tretje leto izvaja operacijo TourKult - Razvoj turizma s sodelovanjem na področju kulture. V okviru operacije se vsako leto odvije poletna akademija mojstrskih tečajev petja z delavnicami. Letos pa je bila 3. in 4. julija na gradu Grad izvedena še dodatna delavnica, in sicer brezplačna delavnica za učitelje glasbe in zborovodje otroških, mladinskih in odraslih zborov.

Na delavnico, ki je trajala dva dni oz. 12 šolskih ur, se je prijavilo 9 kandidatov iz Pomurja. Ker so bili večinoma učitelji glasbe, ki delajo z otroškimi in mladinskimi zbori, so se predavatelji v veliki

Udeleženci delavnice, člani zbora in vodja delavnic (foto: D. Krpič)

meri posvetili tej temi. Delavnico je izvedla Dep-ta, Dejan Prasl s.p. iz Cankove. Dejan je profesor na Glasbeni šoli Beltinci, delavnico je izvedel skupaj s še tremi predavatelji, prav tako izobraženimi in izkušenimi glasbeniki. Udeleženci delavnice so spoznali in obdelali praktična in retorična znanja za delo z zbori, analizirali so koncert zborov, se urili v dirigentski delavnici ter posamezno delali s predavateljem na delavnici vokalne tehnike. Prav tako so se seznanili s postavitvijo zborov, intonacijo zborov in izbiro literature. Obdelali so vsebine za motivacijo in delo z učenci na šoli, pridobili so si nova znanja in izkušnje o delu z zborom in o vzdušju v učilnici ter predvsem o motivaciji otrok za petje. Prvi večer se je v koncertni dvorani na gradu odvil tudi enourni koncert Mešanega zborov Cantate, katerega so udeleženci delavnice analizirali in z zborom tudi naslednji dan delali (dirigiranje). Koncerta so se udeležili tudi drugi obiskovalci. Udeleženci delavnice so aktivno sodelovali in navdušeno izmenjavali izkušnje in znanja iz prakse dela na področju glasbe in poučevanja. Po uspešno opravljeni delavnici so prejeli tudi potrdilo o udeležbi na delavnici za zborovodje.

Danijela Krpič

Nalozba v vašo prihodnost
Operacija delno financira Evropska unija
Evropski sklad za regionalni razvoj

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA GOSPODARSKI
RAZVOJ IN TEHNOLOGIJO

»Operacijo delno financira Evropska unija, in sicer iz Evropskega sklada za regionalni razvoj. Operacija se izvaja v okviru Operativnega programa Slovenija-Avstrija 2007-2013.«

V MOTOVILCIH KAR 53 DESETIN

V soboto, 7. julija 2012, so spet vse poti vodile v Motovilce, saj se je ob 20. uri začelo že 14. tradicionalno nočno gasilsko tekmovanje za prehodni pokal vasi Motovilci. Kot organizatorji smo že dva tedna prej prebirali vse vremenske napovedi, ki se jih je dalo dobiti, saj nas je skoraj vsako leto zmotil dež. Tokrat si lepšega vremena ne bi mogli želeli. Tako smo brez težav ohranili sloves največjega gasilskega tekmovanja v Pomurju, še več, uspelo nam je privabiti rekordnih 53 tekmovalnih desetini.

V ženski konkurenci je sodelovalo 12 enot. Največ znanja in športne sreče so imele gasilke iz Korovcev, drugo mesto je pripadlo dekletom od Svetega Jurija, tretje mesto pa je dosegla ženska enota Bodonci 2. Bolj napeto je bilo vsekakor v moški konkurenci, kjer

Ženska desetina (foto: Timi Gomboc)

se je pomerilo 41 enot. Že tradicionalno, peto leto zapored, je prehodni pokal ponovno romal v Šratovce. Drugo mesto so osvojili gasilci prostovoljnega gasilskega društva Pekre, tretje mesto pa je pripadlo ekipi iz Korovcev.

Seveda pa nismo tekmovali samo na poligonu, ampak tudi v okolici. Kot že tradicionalno, se je pod šotorom odvijala prava gasilska veselica. Za dobro vzdušje so skrbeli člani skupine Weekend Band, ki so nekaj tisoč glav množico dodobra ogreli. Piko na i je nori žurki dodala hrvaška skupina Leteči Odred, ki je z nepozabnimi hiti kot so »Od Prevlake do Dunava«, »Neka veselo je« ter seveda »Sanjao sam mojo ružico« poskrbela, da obiskovalci niso ostali mirnih nog. Verjetno ni potrebno posebej poudarjati, da je veselica trajala do zore, kot je pri nas že v navadi. Za nas organizatorje se je zabava končala s pospravljanjem in pa seveda s tradicionalno kavo na »Golašovon mosti«. Seveda pa smo usmerjeni že v naslednje leto, ko bo v Motovilcih potekalo že 15. gasilsko tekmovanje za prehodni pokal Vasi Motovilci.

Klemen Flisar, poveljnik PGD Motovilci

OBČINSKO IN NOČNO GAS. TEKMOVANJE V RADOVCIH

PGD Radovci je 14. julija 2012 na športnem centru organiziralo občinsko in že kar tradicionalno peto nočno gasilsko tekmovanje za prehodni pokal vasi Radovci. Občinsko tekmovanje, katerega se je udeležilo kar štirinajst ekip občinskega gasilskega sektorja, je bilo uspešno izpeljano. Prehoden pokal sta osvojili tako pri članih kot tudi pri članicah ekipi iz Motovilce.

Otvoritev prireditve in dvig tekmovalne zastave (foto: M. Knap)

Na nočno tekmovanje se je prijavilo rekordnih 28 ekip, od tega osem ekip članic. Tekmovanja pa so se udeležili tudi naši prijatelji iz sosednje Avstrije, gasilci iz Feringa. Nočno tekmovanje ni bilo izpeljano do konca zaradi neugodnih vremenskih razmer. Dež je namreč osmim ekipam preprečil, da bi se dokazale v znanju iz gasilstva. Vodstvo tekmovanja se je zaradi neenakih pogojev odločilo, da se tekmovanje prekine. Tako je prehodni pokal ostal še naprej v rokah ekipe PGD Motovilci pri članih in pri članicah v rokah ekipe PGD Sveti Jurij.

Dež v večernih urah pa nikakor ni mogel preprečiti zabave do zgodnjih jutranjih ur. Nekateri so veseljačenje in dobro voljo poimenovali kar nora blatna noč v Radovcih. Radovčani so namreč znani po tem, da se pri organizaciji in izvedbi vsake prireditve maksimalno potrudijo. Tako so se izkazali tudi tokrat, saj prireditev ni bila izpeljana brez dobre kapljice, hrane in dobre volje. Za prvi dve stvari so poskrbeli naši pridni vaščani in vaščanke, za dobro voljo in zabavo pa so poskrbeli člani skupine Weekend band in Vlado Kalember, ki so »blatno« množico ljudi zabavali vse do zgodnjih jutranjih ur.

Pregovor pravi, kjer je volja, je tudi moč, in prav gotovo to velja za izpeljano prireditev. Nasmeh na obraz marsikoga pa je privabilo med drugim tudi čofotanje po dežju in do kolen blatne noge na plesišču. Menim, da se bo v Radovce rad vračal marsikdo, kdor se je prireditve udeležil.

Suzana Farič

BLAGOSLOVITEV VUKOVE KAPELE

Našo vas že od konca prve svetovne vojne krasi kapele, po domače Vukova kapela, katere zavetnik je sveti Anton.

Obnovljena Vukova kapela v Vidoncih (foto: Slavko Sukič)

Leta 1965 so kapelo dogradili v obliko, kot je še danes. Čez čas je bila potrebna obnova kapele. Najprej so leta 1999 zamenjali zvon in ga tudi blagoslovili. Sledilo je še prekrivanje kapelske strehe in zamenjava oken. Vse ta dela so bila opravljena v letu 2005. Čez nekaj časa se je porodila tudi ideja in želja po obnovi notranjosti in zunanosti kapele. Od ideje se je prešlo k dejanjem in v lanskem letu se je začela obnova notranjosti kapele. Obnovila se je izolacija, elektroinštalacije, strop, seveda pa ne smemo pozabiti na srce kapele – to je oltar, ki je tudi dobil novo in lepšo podobo. Letos se je obnovila tudi zunanost kapele – fasada. Sredstva za obnovo kapele so darovali vaščani Vidoncev in Otovcev kot prostovoljne prispevke ter Občina Grad. Veliko dela pa je bilo opravljenega prostovoljno. Za nemoten potek dela so skrbeli člani kapelskega in gradbenega odbora. Dela so se končala in vsi smo težko pričakovali nedeljo, 15. julija, ko je potekala blagoslovitev obnovljene kapele. Slovesnost je vodil generalni vikar Franc Režonja ob pomoči dekana Ivana Kranjca. Pri slovesnosti sta sodelovala tudi bivši župnik župnije Grad, Goran Kuhar, in upokojeni župnik Štefan Kuhar ter upokojeni župnik Rudolf Ficko, ki je rojen v Vidoncih. Med mašo

Kapelo je blagoslovilo kar pet župnikov (foto: S. Sukič)

je bil s strani vaščanov predstavljen potek obnove kapele ter podane zahvale vsem, ki so kakorkoli pripomogli k novi preobliki Vukove kapele. V uvodu je spregovoril nekaj besed tudi župan Občine Grad, g. Daniel Kalamar. Po končani maši pa je sledila manjša pogostitev, ki so jo pripravili člani PGD Vidonci.

Hvala vsem, ki ste pripomogli k obnovitvi kapele v Vidoncih, sodelovali pri blagoslovitvi kapele, hvala tudi vsem tistim, ki še najprej skrbite za našo Vukovo kapelo.

Kapela je ponos nam vaščanom, saj predstavlja molitveni hram, hkrati pa je to tudi naš kulturni spomenik.

Melita Ficko Sapač

LJUDSKA PESEM VNOVIČ ZADONELA

Prireditve »Ljudsko petje naj vas spremlja v poletje«, ki jo vsako leto organizirajo domači Ljudski pevci KD F. Prešeren Grad in sovpada s praznovanjem občinskega praznika, se je letos, na predzadnjo julijsko nedeljo, odvijala že četrtič. Na odru so se zvrstili stari znanci Ljudske glasbe: domači Ljudski pevci KD France Prešeren Grad, Ljudske pevke iz Vučje vasi, Ljudski godci in pevci iz Černelavec, Ljudske pevke TD »Vrtnica« iz Beznovec, Fantje z Male Nedelje, Ljudske pevke KTD »Žlahtna kapljica« iz Doline, Ljudske pevke iz Lipovec in Vabrški fantje s Šmartnega na Pohorju. Prvič pa so se h Gradu prišle predstaviti tudi Pevke ljudskih pesmi društva upokojencev Lenart, ki so pred kratkim izdale novo ploščo.

Domači Ljudski pevci so tako vnovič dokazali, da ob sopomoči nekaterih posameznikov, še zmorejo bodriti kančka duha kulture v naših krajih in ga na ta način približati tudi povabljenim skupinam. Brez slednjih namreč, bi v kulturni dvorani bilo bore malo

Skupna pesem nastopajočih »V dolini tihi« je bila posvečena Lojzetu Slaku (foto: D. Krpič)

ljudi. In komur naj bodo potem organizirani projekti ali prireditve podobne EPK-ju (Evropski prestolnici kulture Maribor), če že v domačem okolju ni zanimanja? Upajmo, da bo tudi kultura nekoč zopet »in«. Hvala pa tistim, ki tovrstno delo spoštujejo in se ob takih prireditvah znajo imeti tudi »fajn«. Se vidimo prihodnje leto.

Nino Gumilar

DOGAJANJE V KRAJINSKEM PARKU GORIČKO

Velikonočne delavnice in razstava

Sobota pred cvetno nedeljo je bila že sedmič namenjena razstavi rokodelcev iz Krajinskega parka Goričko in obiskovalcem gradu, ki želijo ob Veliki noči okrasiti svoj dom z domačimi, pristinimi izdelki. V viteški dvorani se je letos zvrstilo 17 razstavljalcev. Dogodek sta popestrili dve de-

Otroci so risali na glinene ploščice (foto: S. Dešnik)

lavnici za otroke in odrasle, ki so pod vodstvom lončarke Darje Zelko iz Pečarovec slikali na glinene ploščice v obliki jajčka ali zajčka. Delavnici sta bili v okviru projekta Rokodelska akademija, v katerem spodbujamo rokodelce k ohranjanju znanja in obrti ter vabimo nove, potencialne rokodelce, k spoznavanju, preizkušanju in k osvajanju ročnih spretnosti, ki so jih rokodelci še ohranili. Grad so obiskali tako odrasli kot otroci, si ogledali velikonočno razstavo, se udeležili delavnice ali si ogledali fotografsko razstavo Purača in Snulla, Iden dojgemat. Na povabilo Kulturnega društva gradu Tabor na avstrijskem Gradiščanskem so se nekateri rokodelci iz Goriškega odzvali in raz-

stavljali tudi ob koncih tedna v predvelikonočnem času svoje umetnine na gradu Tabor v Dobri.

Stanka Dešnik, Štefanija Fujs

Majska pesem

V nedeljo, 13. maja 2012, je Goričko društvo za lepše vütro v sodelovanju s Krajinskim parkom Goričko in Občino Grad organiziralo že 6. Majsko pesem, koncert pevskih zborov in vokalnih skupin z območja Goričkega. Na razpis za Naj majske pesem 2012 se je letos prijavilo 6 zborov.

V prireditvev majske nedelje v Kulturni dvorani pri Gradu so nas popeljali Ljudski pevci KUD France Prešeren od Grada, nato pa nam je o ubranosti petja v uvodnem pozdravu spregovoril direktor JZ KPG dr. Bernard Goršak. V nadaljevanju je voditeljica programa Suzana Panker napovedala tekmovalni del, v katerem so se za nagrado Naj majske pesmi 2012 potegovali naslednji zbori: Ženska vokalna skupina Zarja Puconci, Pevci iz Pečarovec, Moški oktet KPD Rogašovci, Ženski pevski zbor Sebeborci, Ženski pevski zbor KPD Rogašovci in Moški pevski zbor Društva vinogradnikov Goričko. Vsak zbor se je predstavil z umetno pesmijo, ljudsko pesmijo in pesmijo po lastnem izboru. Lepo je bilo prisluhniti slehernemu zboru, kajti njihovi glasovi so nas prevzeli in popeljali v svet miline, mladosti, ljubezni, zasanjanosti in spominov.

Kakovost zborovskega petja je ocenila komisija v sestavi Alenke Brulc Šiplič in Mitje Medveda. Med delom komisije so se zbori predstavili še z dodatno pesmijo izven konkurence. Ob koncu koncerta je nastopajoče nagovorila predsednica društva Štefanija Fujs in se zahvalila tudi vsem, ki so svoj delež prispevali k temu, da je prireditev uspela. Vsem sodelujočim zborom so bile v znak zahvale izročene

Podelitev nagrade Moškemu oktetu Rogašovci
(foto: Sonja Kerčmar)

bele orhideje in sladko darilce, na kar je predsednica strokovne komisije razglasila dobitnika naslova Naj majske pesmi 2012, katerega si je letos pridobil Moški oktet KPD Rogašovci pod vodstvom zborovodje Štefana Rožmana. Ob manjši pogostitvi v gasilskem domu smo z druženjem in pesmijo nadaljevali in tako v sproščenem pogovoru sklenili nedeljsko prireditev.

Štefanija Fujs

Dobimo se v salonu

Dobimo se v salonu je bil naslov koncerta 2. junija, ki je z zvoki klavirja in glasovi solistov Glasbene šole iz Beltinec napolnil koncertno dvorano gradu na Goričkem. Mentorja Danilo Kostevšek in Henrik Šimunković sta na grad pripeljala svoje učence na zaključni koncert z namenom, da se predstavijo publiki in tako javno dokažejo svoj talent. Publika sicer ni bila preštevila, vendar je bila s koncertom zelo za-

Vsi nastopajoči (foto: S. Dešnik)

dovoljna, saj je lahko prisluhnila arijam zgodnjih italijanskih mojstrov, skladbam iz baroka, samospevom nemških klasikov in pred koncertom še samospevom slovenskih skladateljev Volariča, Ipavca in Simonitija. Nastopilo je šest solistov in sicer tenorist Mitja Medved, sopranistke Maja Balažič, Monika Obran, Monika Novak, Mihaela Copot in baritonist Tomi Bušinovski. Na klavirju sta jih spremljala Janja Belič in Mitja Medved. Solisti se tudi sicer poklicno ukvarjajo bodisi s poučevanjem glasbe, bodisi z vodenjem zborov, zato je bil koncert toliko bolj zanimiv. Mentorji in solisti so bili zadovoljni s svojim nastopom v koncertnem salonu na gradu in nam obljubili obisk spet prihodnje leto. Do takrat jim želimo dobro izpopolnjevanje v Glasbeni šoli v Beltincih in še veliko javnih nastopov.

Stanka Dešnik

Slovenskih 1000+ brevet preko Goričkega

Športno društvo BIK.si je bilo organizator breveta Slovenskih 1000+. 17 kolesarjev se je podalo na pot 5. julija iz Ajdovščine. Med njimi je bil gost iz Stuttgarta in 3 kolesarji iz Hrvaške. S 16 fanti je pot premagala tudi 1 kolesarka. Brevet (izraz se uporablja od leta 1891, ko je bila v Franciji prvič organizirana dolga vožnja za kolesarje s kontrolnimi točkami na progi Paris-Brest-Pariz) je zasnoval Andrej Zaman in tako povezal slovenske kraje med seboj, kolesarjem pa pripravil pravo pustolovščino. Precejšen del proge je potekal preko Krajinskega parka Goričko, v Kruplivniku, je Andrej izbral Apartmaje Džaboka&Gruška za počitek kolesarjev. Apartmaji so približno na polovici poti oz. na 486 km. Železnovi so kolesarjem, ki so prihajali v različnih intervalih, pripravili sveže sadje, osvežilno prho in počitek. Prvi so bili na kontrolni točki že ob 3.30, drugi trije so prispeli okoli 7.00, medtem ko je glavnina prikolesarila okoli 12.00. Po krajšem počitku so nadaljevali pot čez Goričko v smeri Puconci - Martjanci - Andrejci - Dobrovnik ter v ravnino Prekmurja v smeri Lendava - Pince - Petišovci - Lendava - Razkrižje. Brevet so zaključili 8. julija v Ajdovščini.

Kolesarji pri apartmajih v Kruplivniku (foto: S. Dešnik)

Po izjavah kolesarjev je Goričko krajina, ki je zanimiva zanje, saj gre kolo gor in dol, čeprav se še vedno najde marsikdo z napačno predstavo iz šole o tem, da je Goričko ravnica, kasneje pa se izkaže, da je naporno in zahtevno. Razvejana mreža cest, razgibano površje in slikovita krajina, ki ponuja dobro hrano, pa privablja vedno več kolesarjev na Goričko, bodisi na kolesarske prireditve, bodisi na počitnice. V Krajinskem parku Goričko jim želimo prijetno počutje, sprostitev in užitek.

Vse navdušene udeležence kolesarjenja pa vabimo na naslednji kolesarski dogodek – 3D kolesarski maraton, posvečen Martinu Uitzu, ki bo 8. septembra 2012 z začetkom pri gradu. Pripravili smo 3 proge, med njimi prvič tudi 3D brevet na progi, dolgi 200 km.

Stanka Dešnik

Kolektivna blagovna znamka »Krajinski park Goričko«

Od ideje do realizacije projekta kolektivne blagovne znamke »Krajinski park Goričko« je preteklo kar precej časa, saj ima sam projekt korenine že iz obdobja izpred devetih let, ko je gorička pokrajina zaradi ohranjene narave oz. naravnih vrednot in kulturne dediščine dobila status varovanega območja »Krajinski park Goričko«. Namen kolektivne blagovne znamke »Krajinski park Goričko« je povezovanje proizvajalcev in ponudnikov ter označevanje izdelkov in proizvodov ter storitev z območja Krajinskega parka Goričko. Kupci bodo izdelke, kmetijske proizvode in storitve blagovne znamke »Krajinski park Goričko« prepoznali po zaščitenem grafičnem znaku. Na prvi javni poziv smo prejeli 69 vlog. V mesecu juliju 2012 smo prvim 57 vlagateljem podelili pravico do uporabe kolektivne blagovne znamke »Krajinski park Goričko«, 12 vlog smo zadržali do dopolnitve. Za izdelke domače in umetnostne obrti je blagovno znamko prejelo 14 vlagateljev, za gostinske storitve 12 vlagateljev in 31 vlagateljev za živila. Naša želja je, da bi s kolektivno blagovno znamko ponudniki dosegli večjo prepoznavnost ter imeli posledično večjo povpraševanje po izdelkih, proizvodih in storitvah.

Marina Horvat

Ponudniki s pridobljeno pravico do uporabe kolektivne blagovne znamke KPG (foto: S. Dešnik)

Razstave na gradu

V prvi polovici leta se je v razstavnih prostorih gradu Grad zvrstilo več razstav. Fotografski razstavi »Prekmurje in Prekmurci skozi objektiv Purača in Sbüla« je sledila razstava skulptur umetnikov, članov Zveze društva slovenskih likovnih umetnikov (ZDSLJU) iz črno žgane gline, z naslovom »Črno«, ki je bila obiskovalcem na ogled med 3. aprilom in 6. junijem. Skulpture so počrnele v poletju 2011 med žganjem v lončarski peči Osnovne šole Grad in ob pomoči lončarja Štefana Zelka in Karla Šalamona. Z njimi so razstajali dijaki Srednje šole za oblikovanje in fotografijo v Ljubljani. Razstava je bila del spremljevalnega programa II. mednarodnega trienala keramike UNICUM 2012.

3. maja smo odprli slikarsko razstavo olja na platnu »Mandalične« akademskega slikarja Alojza Konca. V kulturnem programu ob otvoritvi je nastopil trio flavt učenk Glasbene šole Murska Sobota pod mentorstvom Felicite Heric Taškov. Razstava ekspresionističnih tihožitij je bila na ogled do 30. junija.

Ob Dnevu Evrope, 9. maja, smo ob odprtju razstave Zelena vez Evrope prisluhnili predavanju mag. Andreja Zamana: »Narava brez meja - s kolesom po poteh nekdanje Železne zavese«. Razstava zemljevidov, letakov, brošur in knjig, ki predstavljajo naravo varovanih in ogroženih območij v 24 državah ob nekdanji Železni zavesi, je del aktivnosti v projektu GreenNet. S projektom želimo zapolniti vrzeli med ohranjenimi območji narave in okrepiti čezmejno ohranjanje narave in kulturne krajine. Razstava bo na ogled do 30. avgusta.

2. julija pa smo odprli razstavo slik akademskega slikarja, rojenega v Križevcih na Goričkem, Nikolaja Beera, z naslovom »S pouti na Goričko«. Otvoritveni nagovor je imel mag. Franc Obal, umetnostni zgodovinar. Razstava del slikarja, ki se ob vračanju domov spogleduje s slikovitostjo krajine in jo slika v

Odprtje slikarske razstave Nikolaja Beera
(foto: S. Dešnik)

prepoznavnih Kükečih, bo na ogled do 31. oktobra. V nanosih barve je čutiti dinamiko površja, v odtenkih barve pa je videti strukturo krajine, ki so jo z naravo soustvarili ljudje.

Štefanija Fujs

G-RAjski festival

26. maja se je zaključil G-rajski festival, prvi mednarodni festival naravoslovnega filma pri nas. Največji slovenski grad je za tri dni oživel v pestrem, a trajnostnem duhu. Večplastni projekt je nudil bogat tematski filmski program, delavnice, razstave, eko tržnico in animacijski park. G-FEST je nagrado za življenjsko delo, častno Rajsko drevo, podelil kontroverznemu, a izjemnemu Maku Sajku. Obiskovalci festivala so si lahko ogledali izbrano retrospektivo njegovih kratkih filmov s komentarjem avtorja v živo.

25. maja nas je obiskal minister za kmetijstvo in okolje

G-FEST je na prvi dan, 24. maja, Dan parkov, gostil predstavnike slovenskih naravnih parkov in spodbudil razburljivo razpravo, skupaj z ministrom RS za kmetijstvo in okolje, Francem Bogovičem. Minister si je ogledal razstavo foto-natečaja: Človek in narava. Sodelujeva? in z nagovorom na glavnem odru otvoril 1. G-rajski festival naravoslovnega filma. Navdušili so kratki turistični filmi in pogovor z gosti skupine Vizualist, ter 3D film avstrijskega parka Nockberge (Die Nockberge), katerega avtor, Heinz Mayer, je osebno nudil vpogled v ozadje. Prvi večer smo gostili prve pihalce slovenske filharmonije SLOWIND, v okviru PAC-evega glasbenega maja. V treh festivalskih dneh si je bilo možno ogledati 9 tekmovalnih naravoslovnih dokumentarnih filmov in 5 G FEST junior filmov. Poleg teh je bilo v treh dneh predvajanih še preko 50 filmov iz zvrsti Eko anima, Eko arhiv, Eko šok in Eko vrhovi.

25. maja, na Dan mladih, se je na gradu zaključil tekmovalni del G-FEST junior filmov, nanj pa je pripelo 5 filmov, ki so jih mladi posneli na ekoloških kmetijah v Pomurju. Vilinski park so obiskali otroci iz vrtca pri Gradu in iz Martjancev. Zvečer smo gostili osnovnošolce iz šole pri Gradu, ki so se predstavili z nagrajenimi besedili iz številnih literarnih natečajev. V odmorih so se nam predstavili še z glasbenimi točkami.

Predvajanje filmov v palacijo gradu

Dan slavlja je napočil 26. maja. Grad je bil napolnjen z množico ubranih glasov devetih zborov iz Slovenije in zamejstva, ki so gostovali v okviru 44. revije pevskih zborov »Pesem ne pozna meja«. Reviji zborov je sledila podelitev medalj in priznanj najboljšim vinarjem Petega mednarodnega ocenjevanja vin tri-deželnega parka. Velikost gradu je dovoljevala več prizorišč, zato se je sočasno lahko odvijal tudi filmski program in ustvarjalne gozdne delavnice za otroke v Vilinskem parku z maja Kača. Posebni glasbeni gost, kateremu je prisluhnil ves grad, pa je bil multi-instrumentalist in čutni glasbenik Dominik Bagola, ki se je spremljal s klavirjem.

Ob dnevu mladih so učenci OŠ Grad imeli literarni večer

Nagrade

Rajsko drevo za najboljši dokumentarni film je prejel WWW-H/Why, Where, When – How? režiserke Jasne Hribernik, scenaristov Tomaža Letnarja in dr. Bojana Sedmaka. Posebno omembo po mnenju žirije, zaradi svoje sporočilnosti, je prejel film »Mura: Zibelka življenja«, režiserja Jožeta Glažarja. Za kategorijo G-FEST Junior je po mnenju občinstva nagrado prejela osnovna šola I Murska Sobota za film »Što kradne bilice«. Rajsko drevo in nagrado po mnenju strokovne žirije je prejela OŠ II Murska Sobota za film »Štraf«. Častno Rajsko drevo za življenjsko delo je prejel Mako Sajko, eden vodilnih dokumentaristov v 60-ih in 70-ih letih pri nas. Njegovi kratki, a polno pomenski dokumentarni filmi so bili zrcalo tistega časa in so burili duhove ne le pri nas, ampak po vsem svetu. Ta izjemen človek in sila zanimiv sogovornik, je na G-FEST-u komentiral ozadje njegovega dela. Gostujoči predstavniki partnerskega festivala iz Srbije, GREEN-FEST-a, so po tem dogodku Mako Sajka povabili tudi na svoj festival.

Na slavnostni zaključni prireditvi smo podelili nagrade za fotografijo Goriškega in Porabja na temo »Človek in narava. Sodelujeva?« v dveh kategorijah. Med osnovnošolci je prvo nagrado prejela osnovnošolka Katja Prem za fotografijo: »Krhka, a dovolj močna«, v kategoriji mladostniki in odrasli pa Zoran Norčič za fotografijo »Jutranja meglica«. Slednja je dobila tudi Rajsko drevo za najboljšo fotografijo. Nagrade smo na gradu podelili tudi mladim ustvarjalcem kratkega turističnega filma mTVfesta, ki je potekal v organizaciji OŠ iz Bogojine. V kategoriji osnovnošolcev so nagrado za Naj turistični videospot prejeli učenci OŠ Puconci. Nagrado za Naj umetniško vrednost so prejeli učenci OŠ Apače. V kategoriji srednješolci je nagrado za Naj turistični videospot dobila SŠ za gostinstvo in turizem Izola. Nagrado za Naj umetniško vrednost je dobila SŠ Josipa Jurčiča Ivančna Gorica.

Zadnji dan je popestrila 44. revija pevskih zborov

Festival v okviru čezmejnega projekta Sosed k sosеду v Trideželnem parku je uspel, saj je spodbudil mednarodno sodelovanje na področju ustvarjanja filmov v naravi in ozaveščanja o aktivnem reševanju in obnašanju v razvoju v prihodnosti ter utrdil kulturno vez med Porabjem in Goričkim, med filmom in naravo, med človekom in krajino, ter sočlovekom. Organizatorji smo si odkrito zaželeli več obiska, iz vseh koncev Slovenije. Navsezadnje regija ponuja bogato turistično ponudbo trajnostnega, kmečkega in aktivnega turizma, ki bi se lahko izvrstno kombinirala z obiskom G-rajskega festivala.

Stanka Dešnik
(foto: Stanka Dešnik, Kristjan Malačič)

Organizacija prireditve: Javni zavod Krajinski park Goričko, CZR Murska Sobota, Razvojna agencija Slovenska Krajina iz Monoštra, Grossmannov festival fantastičnega filma in vina - KTD Ljutomer, MIKK Murska Sobota

Organizacija in izvedba festivala se sofinancira iz sredstev Operativnega programa čezmejnega sodelovanja Slovenija-Madžarska 2007-2013: pogodba o sofinanciranju SI-HU-1-1-005. Porabje in Goričko – povezana v kulturi, Akronim projekta: Sosed k sosеду.

MAG. DARIJAN FUJS

Še en občan, ki se lahko pohvali z znanstvenim nazivom magister znanosti. Kot kažejo statistični podatki, tak uspeh v naši občini ni pogost. Od zadnje take pridobitve, o kateri smo pisali tudi v našem glasilu, je preteklo slabih pet let. V občini smo lahko ponosni na vsak tak dosežek, četudi smo ga deležni le redko, pot do takega uspeha pa zagotovo ni lahka.

Darian ob prejemu diplome

V nadaljevanju bomo spoznali Darijana ter njegove dogodke in izkušnje s te poti.

Darian, najprej sprejmi iskrene čestitke za izjemni dosežek – pridobitev znanstvenega naziva magister znanosti. Če se ne motim, slavnostne podelitve magistrske diplome še nisi imel, vendar pa mi vseeno povej, kakšni so bili občutki, ko si se dejansko zavedel, da imaš uspeh v rokah?

Hvala. Da, slavnostna podelitev je predvidena ob koncu leta. Občutki... Po samem zagovoru predvsem olajšanje in veselje, da je naloga uspešno zaključena, kasneje pa nekaj utrujenosti in zmedenosti, saj je bila naloga v zadnjem letu moj stalni popoldanski in večerno-nočni družabnik.

Že kot dijak si bil zelo pogumen in nadobuden, saj si izbral različne poti do dodiplomskega izobraževanja. Kako nam lahko na kratko opišeš svoje izkušnje na tej poti in kdaj ter na kakšno temo si diplomiral?

Srednjo šolo sem skupaj z motovilskimi »vrstniki« obiskoval v Mariboru. Vpisal sem štiriletni program Računalniški tehnik na SERŠ-u, nato pa po dveh letih z diferencialnimi izpiti prestopil v Tehniško gimnazijo, ki je za razliko od prejšnjega programa omogočala opravljanje splošne mature in vpis na univerzitetni študij. Po maturi sem se vpisal na univerzitetni študij Ekonomija, smer Finance, na Ekonomski fakulteti v Ljubljani. Diplomiral sem jeseni 2008, in sicer sem raziskoval vrednost informacijskih tehnologij na področju trgovanja z vrednostnimi papirji. V tistem obdobju je bila aktualna prodaja Ljubljanske borze vrednostnih papirjev, s katero sem v okviru takratne zaposlitve že sodeloval in nastala je diplomatska naloga z naslovom Poslovna vrednost trgovalno-informacijskega sistema Ljubljanske borze.

Kot ugotavljam, je tvoja pot že od vsega začetka izobraževanja usmerjena v področje informatike. Kako se je torej nadaljevala tvoja pot na podiplomskem študiju?

Drži. Podiplomski študij sem prav tako vpisal na Ekonomski fakulteti, smer pa sem izbral Poslovno informatiko. Študij se je poleg vsebine tudi sicer razlikoval od dodiplomskega. Sem zadnja generacija t. i. znanstvenega študija, za katerega so bile značilne manjše skupine študentov, več samostojnega dela, predvsem pa se je pričakovalo, da študentje na podlagi izkušenj iz prakse znanje na fakulteti nadgrajujejo. Predavanjem so sledili izpiti, vsak predmet pa je vključeval predstavitev in zagovor raziskovalne naloge.

Kdaj si magistriral in na kakšno temo ter kakšen znanstveni naziv si pridobil (področje)?

Magistriral sem letos marca in sicer z magistrskim

Na Cipru pred poslovno stavbo, kjer je Darijan zaposlen

delom Vloga informatike pri vzpostavitvi enotnega evropskega trga električne energije, moj naziv pa je magister znanosti (s področja informacijsko-upravljaljskih ved). Magistrsko delo analizira z informatiko podprte procese v Evropi, ki prinašajo spremembe tudi v naše domove. To se na primer odraža v možnosti zamenjave ponudnika električne energije brez kakršnihkoli fizičnih posegov na inštalacijah, v vgradnji t. i. pametnih števecov, ki prikazujejo natančnejšo porabo, strošek porabe in trenutno ceno dobavljene električne energije, s čimer se poslavlja dvotarifni sistem, kot ga poznamo danes. Rezultati teh sprememb so vidni tudi v naši občini, tako lahko npr. večina občanov iz položnice za električno energijo razbere, da njihov dobavitelj električne energije ni več dolgoletni Elektro Maribor ali pa na primer da se na strehah pojavljajo sončne elektrarne, ki oddajajo električno energijo v omrežje.

Kot mlad fant si bil vedno delaven in marljiv. Nam lahko opišeš svojo prvo zaposlitev in tudi nadaljnje?

Prva zaposlitev... Hmm, za prvo zaposlitev jaz štejem delo, ko sem začel z osem urnim delovnikom – to je bil oddelek elektronskega bančništva takratne Bank AustriaCreditanstalt (današnja Unicredit banka) v tretjem letniku dodiplomskega študija. Kasneje sem zamenjal delodajalca in se kot poslovni analitik IT sistemov zaposlil v podjetju Novita, s katerim odlično sodelujem še danes.

Trenutno se nahajaš na Cipru. Mi lahko zaupaš, kaj te je sploh popeljalo na Ciper? Si šel na lastno pobudo ali pa na željo delodajalca?

Že moje prejšnje delo je bilo povezano predvsem s tujino (delo v Siriji, na Balkanu), nato pa sem bil povabljen k sodelovanju v podjetje, ki razvija novodobne trgovne sisteme za valutne trge in povabilo sem sprejel kot izziv.

Kakšne so tvoje izkušnje glede zaposlitve pri nas in na Cipru (možnost zaposlitve, način dela, plače...)?

Težko povem kaj o zaposlitvah na Cipru (sem v južnem, grškem delu Cipra), saj sem tu šele par mesecev, poleg tega pa delam v tujem podjetju, ki ni pravi odraz dela na Cipru. Po mojih izkušnjah je načeloma sistem podoben slovenskemu, nekaj manj je birokracije in ja, davčne obveznosti so nižje. Več je priseljencev iz bližnjega vzhoda in afriških držav, ki načeloma opravljajo dela z nižjo dodano vrednostjo. Delavnik je, vsaj za mednarodna podjetja, od 9. do 18. ure, z eno uro prostega časa za kosilo, kar človeku ni najbolj prijazno. V bistvu ne razumem, zakaj ne začnemo bolj zgodaj, ko še ni tako vroče in bi bilo delo prijetnejše brez neprestanega pihanja klimatskih naprav. No, tega se poslužujejo npr. lokalne trgovine, ki pogosto opoldne za par ur zaprejo vrata, ob sredah pa delajo maksimalno do treh popoldne. Velja tudi, da je ob nedeljah vse zaprto, tudi črpalke za gorivo (na voljo so le samopostrežne).

Vsi vemo, kakšno je življenje v Sloveniji, ki jo trenutno pesti kriza. Kakšno pa je življenje na Cipru? Nam ga lahko vsaj na splošno poskusiš opisati?

Predvsem manj zeleno, bolj suho in vroče. Na Cipru oglašujejo, da ima država 330 sončnih dni letno, od marca do vključno novembra pa naj bi deževalo manj kot 20 dni in za zdaj lahko to potrdim. Država je predvsem turistično usmerjena, vendar turistične kapacitete še zdaleč niso optimalno zasedene. Med svojim dozdejšnjim bivanjem sem opazil, da je na Cipru potrošnik manj zaščiten kot pri nas – v trgovinah niso povsod objavljene cene, delovni časi ipd. Tudi javni servisi so na nižjem nivoju kot pri nas. S tem mislim predvsem na urejenost pločnikov, razsvetljave, odvoz in zbiranje gospodinskih odpadkov ipd. Izjema je javni potniški promet, saj avtobusi vozijo pogosto in v primerjavi z avtomobili cenovno ugodneje, in to tako v mestu kot tudi v nekaj 10 km oddaljene vasi. Mimogrede, tukaj vozijo po levi strani. Pohvalno je tudi ravnanje tukajšnjih kmetov, ki ob cestah v mestu ali izven mesta neposredno iz avtov prodajajo svoje sezonske pridelke (npr. lubenice, melone, pomaranče...) in lokalno prebivalstvo se večinoma s sadjem in zelenjavo oskrbuje kar neposredno pri njih.

Na Cipru si se odpravil za določen čas. Ali razmišljaš o vrnitvi v Slovenijo ali pa si obetaš kaj več na Cipru?

Da, tukaj sem za zdaj na nekajmesečnem pogodbenem delu in v tem trenutku nimam name- na podaljšati dela na Cipru. Bomo videli kako se bo razpletlo.

Glede na povedano, lahko rečemo, da si si ustvaril uspešno kariero. Pot do sem pa je zahtevala veliko zrelosti, resnosti, odgovornosti ter poguma. Kakšno je tvoje sporočilo za bralce glede oblikovanja kariere?

Pogumno si postavite lastne cilje in jim z iznajdljivostjo, znanjem, predvsem pa trdim delom sledite.

Darijan, iskreno se ti zahvaljujem za tvoj čas, ki si ga namenil najinemu pogovoru. Kot novopečenemu magistru ti želim veliko uspeha še naprej, tako na poslovnem kakor tudi na zasebnem področju.

Pogovarjala se je Tatjana Grah

VESELI DOGODKI V OBČINI

»Čez petdeset let ne bo več pomembno, kakšen avto ste vozili, v kakšni hiši ste živeli, koliko ste imeli na bančnem računu in kako ste se oblačili. A svet bo morda za odtenek boljši, ker ste bili pomembni v življenju nekega otroka.« (anonimno) Tako kot so otroci pomembni staršem in bi zanje naredili vse, da bi jim omogočili lepo in uspešno življenje, tako so starši pomembni tudi otrokom. Pa ne v stvareh, ki jim jih dajejo, temveč v besedi, pogledu, objemih in ljubezni, s katero obdajo svojega otroka in ga vzgojijo v dobro in ljubečo osebo. Naj veliko starševske ljubezni občutijo tudi otroci, ki so se rodili v naši občini. V tem letu se nam je pridružilo že osem otrok, nekatere smo že omenili, svoje starše pa so razveselili še Urška, Lana, Adrijana, Mario in Mija. Veselimo pa se že novih občanov, ki bodo še v tem letu razveselili svoje starše.

Ljubezen med dvema osebama je pogoj za srečno življenje in za ustvarjanje družine, kajti ljubezni sledi izmenjava poročnih prstanov. V letošnji pomladi so se poročili trije pari, katerih eden ali oba prihajata iz naše občine. Vsem parom želimo veliko ljubezni, razumevanja in medsebojnega spoštovanja.

Danijela Krpič

MARJANA IN ROMAN

Skupaj sva spoznala, da obstaja samo ena sreča; ljubiti in biti ljubljen. Zato sva se, Marjana Pocak iz Peskovec in Roman Fujs iz Radovec, odločila, da bo najina ljubezen krono dobila in sva 5. maja 2012 zakonsko zvezo sklenila. Obred civilne poroke je potekal v grajski poročni dvorani pri Gradu. Nevestina priča je bila Suzana Lazar, ženinova pa Ivan Vodušek. Ekumenski poročni obred z mašo se je nadaljeval v cerkvi Marije Vnebovzete pri Gradu, kjer nama je sin Renej prstane pred oltar odnesel, midva pa sva si večno zvestobo pred Bogom obljubila in za blagoslov ter srečen zakon prosila. Po obredu v cerkvi smo se odpravili na slavnostno večerjo v Gostilno Mencigar na Krajni in se veselili do zgodnjega jutra. Na poti skozi vsakdan naju spremlja sij poročne sveče in mnoge iskrene želje sorodnikov in prijateljev, v družini pa naša srca napolnjuje veselo pričakovanje novega življenja.

Marjana in Roman

Marjana, Roman in Renej

Naj domačija

foto: D. Krpič

Naj balkon

foto: S. Železen